

மொழியியல்

பருவம் - II CC8 கற்பித்தல் :6

தரப்புள்ளி :5

பாடக்குறியீட்டு எண் :18KP2T08

நோக்கம்: தமிழ்மொழியின் வரலாற்றினையும், தமிழ் மொழியின் அமைப்பையும், இலக்கண நுட்பங்களையும் அறிந்து கொள்ளுதல்.

பயன்கள்: தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டையும் சிறப்பினையும் அறிந்து கொள்ளுதல்.

அலகு - 1

மொழியும் மொழியியலும் - மொழியியல் ஆய்வு - வரலாற்று நோக்கில் இலக்கணமு
மொழியியலும் - ஒலியியல் - உயிரொலிகள் - மெய்யொலிகள் - தடையொலி - மூக்கொலி
மருங்கொலி- மாற்றொலி - வல்லொலி மெல்லொலி மாற்றம்.

அலகு - 2

ஒலியனியல் ஒலியன் விளக்கம் - ஒலியன் கொள்கைகள் - உறழ்ச்சி மாற்றொலிகளு
வகையொலிகளும் - தமிழ் ஒலியன்கள் ஒலி அழுத்தம் - தனி உருபுகளும் கட்டு உருபுகளும்

அலகு - 3

இந்தவை 51 சீயா அரக மகனி கணக்கல்பாள் (க)
குடாபு-7

முதுகவைத் திழிவகீயல்

மொழியியல்

18KP2T08

அங்கி I

மொழியும் மொழியியலும் - மொழி உய்வு - உயர்நூல்பெயர்
கிணக்கணமுல் மொழியியலும் - மூலியல் - உயிராபகம் -
மெய்யொலிநம் - தீடலொலி - சூக்தொலி - மடுதொலி
மாந்நொலி - உய்நொலி - மெய்நொலி மாந்நம்.

பகுதி - 2
குறண்டு விட்பம் வினாக்கள்

1. மொழி எண்படுவது யாது?
கருத்தில் அந்நூலே மொழி. உயர்நூல் மொழியப்படுகு மூலம்
பட்புக்கை இந்நூல்.
2. அகலாமம், அந்நூல் - உயர்நூல் யாது?
சூழ்நூல் மாநிணாபம் உணர்ந்தும் மொழி பெயர்வது
மாநாமம் இந்நூல் அது அந்நூல் உடலும்.
மூடு இந்நூல் சூழ்நூல்களே மொழி உணர்ந்தும்
- அகலாமம் உடலும்.
3. மொழியின் கிணக்கணம் யாது?
மூலம் தொடர்ந்து மொழி உணர்ந்தும் அகலாமம்
எடுக்கக் காட்டுவது மொழியின் கிணக்கணம் ஆகும்.
மொழியின் கிணக்கணம் உயர்நூல் கிணக்கணம் எனும்
இந்நூல்.

11) மொழி ஒப்பாய்வு ஆய்வு பற்றி குறிப்பிடு (Comparative Linguistics)
ஒரு மொழியின் இயல்பைப் பிற மொழிகளுடன்
அமைப்போடு ஒப்பிட்டு ஆராயும் ஆய்வை மொழி ஒப்பாய்வு
எனப்படுகிறது.

12) மொழி வரலாறு - இயல்புகள் (Historical Linguistics)
மொழியின் ஏற்பாடு மாறுதல்களைக் காட்டுகின்ற ஆய்வை
மொழிவரலாறு எனப்படுகிறது. கி.மு. 18 ஆம் நூற்றாண்டில்
இந்த இயல்பை வடிகாட்டியவர் வி. கோ. சூர்யநாராயண
அனந்திரிசு வார்.

13) பேச்சு மொழி எத்தனை வகைப்படும்? அவையாவை?
பேச்சு மொழி எத்தனை வகைப்படும்? அவையாவை?
1. உயர் 2. நடுத்தர 3. கீழர்
4. உயர் 5. பன் 6. 7. 8. அண்ணல் போன்றவை.

14) பேச்சு மொழி எத்தனை வகைகளாக ஆயப்படுகின்றது?
அவை யாவை?
முன்று வகைகள். 1. மூலமொழி, 2. கெட்டுமொழி, 3. மூலமொழியின்
3. மூலமொழியின் மொழி மொழி.

15) மூல உயிர்கள் முன்று மட்டும் பரிபூரணம் உடையனா?
1. உயர் 2. நடுத்தர 3. கீழர்
முன்று உயிர்த்தல், நான் எழுத்து, ஒலித்தல் என்ற
இன்று மொழிகள் நடைபெறுகின்றன.

16) மூலமொழி மொழியின் உயிர்களை எவ்வாறு
அழைக்கிறீர்?
மூலமொழிகள் (articulators) கீழ்க்கண்டவை
1. உயர் மூலமொழிகள். 2. கீழர் மூலமொழிகள்.
(Active Articulators) (Passive Articulators)

- 17. கியங்கு ஒலிப்பாண்கம் யாவை?
 - கீழிதழ் - நாக்கு -> கியங்கு ஒலிப்பாண்கம்.
- 18. கியங்கா ஒலிப்பாண்கம் யாவை?
 - மேலிதழ், மேல் பல், அண்ணம், மேல் தொண்டை -> கியங்கா ஒலிப்பாண்கம்.
- 19. ஒலியு குறை ரத்திணை வணகம் படும்? அறையாவை?
 - ஏடு வணக . 1. தடைவாலி அன்வயு வெழுப்பெண்.
 - 2. முகிணை, 3. உறவாலி, 4. மருது தகால, 5. உருவாலி.
 - 6. ஆரவாலி 7. உயிவாலி.

கிதிள் தழும் மெய்வாலிக்கு உரியது. 7 வது உயிவாலி உரியது.

20. தடைவாலி -> விளக்குக .
 யாவறையில் ஒரித்தல் முச்சக்காந்து முருவதுத் தடை மெய்வாலி திணைத்து வெழுப்பெடு வெளியேற்றலம் அத்து வெழுப்பெண் அன்வயு தடைவாலி ராணியவயர். திணில் வல்பிண ஒலிகம் இவ்வாலியில் பிறக்கும்.
 க - த - ட - த - ப - k c t . t p .

21. முகி தகாலி - விளக்குக .
 அடைவாலி போலவே அடைந்து அண்ணக்கடை திறந்து முகிணை வழுவே முச்சக்காந்து வெளியே மெய்வாலி போது முகிதகாலியில் மெல்லிணை பிறக்கும்.
 ங - த - ண - ந - ம - ண - (ñ , ñ̃ , ñ̄ , ñ̅ , ñ̆)

22. உறவாலி - விளக்கம் தடுக?
 யாவறையில் முச்சக்காந்து வடும் போது முருவதுத் தடுக்காமல் முச்ச வெளியேறும் பாணையை ஒலிப்பாணு இறுக்கி அந்த இடுக்கில் வழுவே மெய்வாலி உறவாலி

(2)

சுந்தம . ஏற்படும் . இப்படி உயர்வுத் தன்மைமையோடு
பிறக்கும் மூலகமே உயரகாலிகம் எனப்படுகின்றன.

மூலககாலி

மூச்சுக் காற்று வாயுநிலையில் சூர் இடத்தை அடைந்து
நாக்கின் கரு மூல்கிலும் வெளியேறும் போது பிறக்கும்
மூல மூலககாலி எனப்படுகிறது . ல, ள, டு - மூலககாலி
பிறக்கும் எழுத்துக்கள் .

வடுபடாலி

நாக்கின் நுனி மூல எழுத்து உயிர்தூக்கி வறண்டு
பின் வேகமாகக் கீழே வரும்போது அண்ணத்தின் மோதுவதால்
எழுகிற மூலமே வடுபடாலி . தமிழின் 'ர' - வடுபடாலியாகும்

உயிராலி

மூச்சுக் காற்றானது வாயுநிலையில் எவ்விதத் தடையுமின்றி
-யின்றி அதாவது, இயங்கி மூலம் பாண்கருகும் இயக்கம்
மூலம் பாண்கருகும் கிடைக்காத தடையின்றிச் செல்லும்போது
உயிராலிகம் பிறக்கின்றன .

மூலககாலிகம் :-

உயிராலி , மூலககாலி , கிடைக்காமல் .

உயிராலி -> உயர்வு மூலககாலிகம் .

மூலககாலி -> மூலககாலிகம்

கிடைக்காமல் -> அந்நிலையில்

பொருளடக்கம்

1. மொழியும் மொழியியலும்	1
2. ஒலியியல்	11
3. ஒலியனியல்	31
4. உருபனியல்	48
5. உருபொலியனியல்	75
6. இலக்கணப்பிரிவுகளும் இலக்கணக் கூறுகளும்	82
7. சொற்கள்	88
8. தொடரியல்	105
9. Introduction Government Binding Theory	121
10. பொருண்மையியல்	130
11. பயனாக்க மொழியியல்	140
12. மொழி கற்றல் - கற்பித்தல்	154
13. வரலாற்று மொழியியல்	182
14. ஒப்புமை மொழியியல்	195
15. அறிவியல் மொழி	213

1. மொழியும் மொழியியலும்

மொழி

மொழி சமுதாயம் சார்ந்தது. மொழி இல்லையேல் சமுதாயம் இல்லை. அதே போன்று சமுதாயம் இல்லையேல் மொழியும் இல்லை. இந்த இரண்டறக் கலந்த உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டே மொழியானது அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தினையும் பண்பாட்டினையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. இன்னும் குறிப்பிட்டு விளக்கும் நிலையில் மொழியானது மனித நாகரிகத்தோடும் சமுதாய உணர்வுகளோடும் பின்னிப் பிணைந்து இயங்கி வருகிறது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மொழி ஆற்றல் வாய்ந்த - கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான தலையாய கருவி, மனிதனின் எண்ணங்களை, ஆசைகளை, சிந்தனைகளைப் பல்வேறு வகைகளில் ஏற்றவாறு வெளிப்படுத்தும் ஓர் ஒப்பற்ற சாதனமாகவும் இயங்கு தன்மை கொண்ட இயந்திரமாகவும் விளங்கி வருவது மொழியாகும். சில ஒலிகளை அவற்றின் சேர்க்கைகளின் வாயிலாகப் பல்வேறு முறைகளில் வடிவமைத்து, சமுதாயம் பொருளுள்ள கூறுகளாக ஆக்கி சமுதாய இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாகவும் அடிப்படையாகவும் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறது.

மொழி அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்திற்காகவும் பிற சமுதாயங்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்காகவும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. இது பேச்சு வழக்காகவும், எழுத்து வழக்காகவும் அமைந்து சமுதாயத்தின் பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றிடப் பெரும் பங்காற்றுகிறது. சில மொழிகள் பேச்சு மொழிகளாக மட்டுமே வழங்கி வருகின்றன. (தோடர் மொழி, கோத்தர் மொழி, லம்பாடி மொழி, நரிக்குறவர் மொழி போன்றவை). வேறு சில மொழிகள் பேச்சு வழக்கோடு எழுத்து வழக்கினையும் பெற்று விளங்குகின்றன (தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், மராத்தி, இந்தி, ஒரியா போன்றவை).

உலக மொழிகளில் சில செம்மொழிகள் என்று கொள்ளப் படுகின்றன. (கிரேக்கம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம், தமிழ்). சில மொழிகள் வளர்ந்த மொழிகளாகவும் (developed languages) வேறு சில மொழிகள் வளரும் மொழிகளாகவும் (developing languages) கருதப்படுகின்றன.

சில மொழிகள் தொன் மொழிகள்; இன்னும் சில பழங்குடி மொழிகள். சில மொழிகள் கல்வி மொழியாகவும், ஆட்சி மொழியாகவும் சமய மொழியாகவும் பயன்பாட்டில் இடம் பெற்று விளங்குகின்றன. சில மொழிகள் உலகம் தழுவிய நிலையில் பல்வேறு செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு மொழிகள் பாதுகாடு செய்யப்பட்டு, இன்று உலகின் பல பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். இம் மொழிகளை யெல்லாம் முறைப்படி கற்பதும், கற்பிப்பதும் பயன்பாட்டில் ஈடுபடுத்துவதும் சமுதாயத் தேவையாக அமைந்துள்ளது. மொழிகளின் அமைப்பு தெளிவாக விளக்கப் படவேண்டும். மொழிகள் ஒன்றோடொன்று ஒப்புமைப்படுத்தப் படவேண்டும். மொழிகளின் தொன்மை நிலை நிறுவப்பட வேண்டும். மொழிகள் வளர்ச்சி பெறவேண்டும்.

இவ்வாறெல்லாம் மொழிகளைப்பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றைய நிலையில் மேற்கொள்ளப்படுவது இன்றியமையாததாகிறது. எனவே, மொழிகளின் அமைப்பு, பயன்பாடு பற்றிய முறையான கல்வியும் ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட வரையறை செய்யப்பட்ட நெறிமுறைகள் தேவையாகின்றன. இத்தகைய நெறிமுறைகளை உருவாக்க அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த அறிவுத்துறை தேவை. இதனை நமக்கு வழங்குவது மொழி அறிவியல் எனப்படும் மொழியியலாகும்.

மொழியியல்

அறிவியல் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் மொழியைப் பற்றிய கல்வி, ஆய்வு போன்றவை மொழி அறிவியல் என்றும் அறிவுத்துறை என்ற நிலையில் மொழியியல் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதாவது linguistic science என்றும் linguistics என்றும் ஆங்கிலத்தில் முதலில் வழங்கப்பட்டது. மொழிகளின் அமைப்பு எவ்வாறு வடிவம் பெறுகிறது. அந்த அமைப்பில் பங்கு பெறும் நிலைகள் (levels), கூறுகள் (features), அலகுகள் (units) போன்றவை என்னென்ன, இவற்றிற்கு இடையே காணப்படும் தொடர்புகள் யாவை, அவை எவ்வாறெல்லாம் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன, இவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்படுவதால் முழுமையான மொழியமைப்பு எங்ஙனம் வெளிப்படுகிறது என்பனவற்றையெல்லாம் மொழியியல் அடிப்படையாக விளக்குகிறது. மற்றொரு நிலையில் மொழி எவ்வாறு சமுதாயத்தில் பங்கேற்று, சமுதாயத்தின் பல்வேறு முறைசார் மற்றும் முறைசாராப் பணிகளைச் செய்வதற்குத் துணையாக அமைகிறது என்பதை மொழிப் பயன்பாடு என்ற பிரிவின் கீழ் விளக்குகிறது. அதாவது மொழியமைப்பு (language structure) என்பதும் மொழிப்பயன்பாடு

(language use) என்பதும் மொழியியலில் இரு பெரும் பிரிவுகள். ஒன்றை விட்டு மற்றொன்றை முழுமையாக விளக்குவதும் அறிந்து கொள்வதும் அவ்வளவு எளிதாக அமைவதில்லை / முடிவதில்லை. இத்தகைய பேச்சு, எழுத்து என்ற இரண்டும் உற்ற தரவுகளாக அமைகின்றன. அதாவது பேச்சிலும் எழுத்திலும் இடம் பெறும் இலக்கியங்கள், செய்திகள், கருத்துகள் போன்றவையெல்லாம் மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஒரு மொழியின் அமைப்பையும் அதனது பயன்பாட்டையும் அறிந்துகொள்ளவும் விளக்கவும் அடிப்படையாகின்றன.

மொழியமைப்பை விளக்கும் பிரிவு அமைப்பு மொழியியல் (structural linguistics) என்றும் மொழிகளைப்பற்றி மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறு நிலைகளையும் செய்திகளையும் தொடர்புகளையும் எடுத்துக் கூறும் பிரிவு பொது மொழியியல் (general linguistics) என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அடிப்படையில் மொழியியலில் மூன்று பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. 1. விளக்க மொழியியல் (descriptive linguistics) 2. வரலாற்று மொழியியல் (historical linguistics) 3. ஒப்புமை மொழியியல் (comparative linguistics) ஒரு குறிப்பிட்ட காலச் சூழலில் வழங்கும் மொழியைப் பற்றிய விளக்கம் விளக்க மொழியியல் என்றும், பல்வேறு காலச் சூழல்களில் வழங்கிய மொழி வழக்குகளைப் பற்றிய வரலாற்று விளக்கம் வரலாற்று மொழியியல் என்றும், ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளில் பிறப்பு, தொன்மை, ஒப்புமை போன்றவை குறித்த விளக்கம் ஒப்புமை மொழியியல் என்றும் வரையறை செய்யப்பட்டு முப்பெரும் பிரிவுகளாக அமைகின்றன. இன்னொரு வகையிலும் மொழியியலின் பெரும் பிரிவுகளை விளக்கலாம். அவையாவன :

1. கோட்பாட்டு மொழியியல் (theoretical linguistics)
2. பயனாக்க மொழியியல் (applied linguistics)

முன்னதில் மொழியமைப்பு, பயன்பாடு குறித்த கொள்கை (principle) மற்றும் (concept) கோட்பாடு போன்றவை முறையாகவும் தெளிவாகவும் நிறைவாகவும் விளக்கப்படுகின்றன. பின்னதில் இக்கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் குறிப்பிட்ட மொழிச் சூழல்களில் பயன்படுத்தி மொழி விளக்கங்களையும் மொழிப் பயன்பாடு குறித்த செய்திகளையும் பெற முடியும். அதாவது கொள்கை, கோட்பாடு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி விளக்கம் பெறும் நிலையில் அது பயனாக்க மொழியியலாகிறது. ஒரு மொழியின் அமைப்பு விளக்கமானது மொழி கற்பித்தலுக்கு எவ்வாறெல்லாம் பயன்படும் என்று விளக்கும்போது அது அம் மொழியில் மேற்கொள்ளப்படும் பயனாக்க மொழியியல்

கல்வியாகவும் ஆய்வாகவும் அமைகிறது. அதேபோன்று பல்வேறு மொழியமைப்புகள் சமுதாயத்தின் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு, எடுத்துக்காட்டாக கல்வி, ஆட்சி, தகவல் தொடர்பு போன்றவற்றில் எவ்வாறெல்லாம் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் நிலையில் அது சமுதாய மொழியியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மொழி விளக்கங்களையும் கணிப்பான் அறிவியல் விளக்கங்களையும் இணைத்து மொழிகளைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரும்போது அது கணிப்பான் மொழியியல் (computational linguistics) என்றாகிறது. இவ்வாறு மொழியியல், கல்வி கோட்பாட்டு நிலையிலும் பயனாக்க நிலையிலும் வளம் பெற்று மொழிகளை அறிவியல் அடிப்படையில் கற்பதற்கும் அணுகுவதற்கும் பெருந்துணையாக இருந்து வருகிறது.

மொழியும் சமுதாயமும்

மொழி சமுதாயத்தின் அமைப்போடும் வாழ்வோடும் வளர்ச்சியோடும் இரண்டறக் கலந்தது. இதற்குக் காரணம் மொழி என்பது முழுக்க முழுக்க ஒரு சமுதாய-பண்பாட்டு அங்கம் என்பதே. இதை ஆங்கிலத்தில் "Language is basically a socio-cultural phenomenon" என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது மொழி என்பது ஒரு சமுதாயப் பொருள் (social substance) என்பது புலனாகிறது. அதாவது, ஒருவர் மற்றொருவருடன் தனக்குள்ள தொடர்பைப் பேணிப் பாதுகாத்து, அதனை வளர்க்கப் பயன்படுத்தும் கருவியே மொழியாகும். இதில் அனைத்துச் சமுதாயப் பணிகளும் அடங்கும். மொழி பல்வேறு பிரிவினரால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. படித்தவர் - படிக்காதவர், இளையோர் - பெரியோர், ஆண் - பெண், பல்தொழில்புரிவோர் எனப் பலராலும் பல்வேறு பணிகளுக்காகப் பல்வேறு இடங்களிலும் குழல்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு நிலவும் மொழியின் அமைப்பு, பயன்பாடு, சமுதாயவியல் - உளவியல் தன்மைகள் ஆகியவற்றை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய முனைகிறோம்.

மொழி ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றச் சாதனம் என்றாலும் அது ஒரு குழுவிற்குத் தாய் மொழியாக அமைகிறது. பிற மொழியாகப் பல்வேறு சமுதாயப் பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுகிறது. முதன் மொழியாகவும் இரண்டாம் - மூன்றாம் மொழியாகவும் கற்றுக்கொடுக்கிறது. பிராந்திய - தேசிய குறியீடாகவும் விளங்குகிறது. ஒருவருக்குச் சமுதாயக் குறியீடாகவும் அடையாளம் காட்டுவதாகவும் அமைகிறது. மொழியை அடையாளம் காட்டும் நிலையில் ஒருவரது சமுதாயம் மற்றும் அவர் சார்ந்துள்ள நாடு / இடம் அடையாளம் காட்டப்படுகிறது. ஆகவே, மொழிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதும் மொழிக்கும் நாட்டிற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதும் தெரிய வருகிறது. மொழியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நாடு, சமுதாயம்

பற்றியும் பிறவற்றைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மொழியைப் பற்றியும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்ப்பதும் பின்னணியோடு இணைப்பதும் அவசியமாகிறது. ஆகவே, மொழி / பேச்சு என்பது சமுதாயத்தை, இனத்தை நாட்டை அடையாளம் காட்டும்/தொடர்புபடுத்தும் ஒரு சிறப்பான குறியீடாகத் திகழ்கிறது.

ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்த இனத்தின் தேவைகளுக்குத் தக்கவாறு அமைந்திருக்கிறது. நமது மொழியில் good morning / good evening போன்றவற்றிற்கு இணையான சொற்களோ தொடர்களோ இல்லை. வணக்கம் என்ற சொல்லையே இவற்றிற்கு இணையாகப் பயன்படுத்துகிறோம். எஸ்கிமோ மொழியில் snow என்பதற்குப் பொதுவான சொல் இல்லை. ஆனால் snow என்பதன் பல்வேறு வகைகளைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் உள்ளன. இது அவர்களது வாழ்க்கைத் தேவை. அதே போன்று மீனவர் தமிழில் காற்று என்பதைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் அமைந்துள்ளன. இதற்குக் காரணம் அவர்களது தொழில், வாழ்க்கைமுறை, குழல்கள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன; பயன்பாட்டில் வந்து நிற்கின்றன எனக் குறிப்பிடவேண்டும். இதனால்தான் மொழியால் அது வளர்ந்துள்ள சமுதாயத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடிகிறது.

இது போன்ற கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது மொழிகளுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வு காண்பது சரியாக அமையாது என்பதோடு பொருத்தமற்ற கொள்கை என்பதும் புலனாகும். ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்தப் பண்பாட்டிற்குப் பொருத்தமானது. அந்தந்தப் பண்பாட்டை விளக்க அதைவிடச் சிறந்த மொழி ஒன்று அமைந்திருக்கலாம். மனிதன் செய்யும் எல்லாமே குறைவற்றவாக இருக்க முடியாது. ஆங்கில மொழி ஆங்கிலேயருக்கும் அவர்களது பண்பாட்டிற்கும் ஏற்றது - தேவையானது; செம்மையானது. அதே போன்று தமிழர்களுக்கு அவர்தம் மொழி அமுதமொழி, செம்மொழி, வளர்ந்த மொழி. எனவே மொழியில் உயர்வு, தாழ்வு என்று கூறும்பொழுது மொழி வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டின் உயர்வு தாழ்வையே குறிப்பிடுகிறோம். மொழி வேறு, இலக்கியம் வேறு. ஆங்கில இலக்கியம் சிறந்தது என்னும்பொழுது மொழியைக் கூறவில்லை. அதாவது, அம்மொழியில் உள்ள இலக்கியத்தின் உயர்வு தாழ்வும் அம்மொழி சார்ந்த சமுதாயத்தின் அங்கமாகத் திகழும் சிந்தனையாளர்களையும் சான்றோர்களையும் பொறுத்ததே; மொழியைப் பொறுத்ததன்று.

இதே போன்று மொழிகளுக்கிடையே அழகினைக் காண்பதும் பொருளற்றது. மொழி அழகினை அளக்கப் போதுமான

அளவுகோல் ஏதுமில்லை. மொழியின் பயன்பாடே, கருத்துப் புலப்பாட்டு ஆற்றலே, அதன் அழகாகிறது. எந்தச் சமுதாயமும் - மக்களும் தம் மொழியின் அழகிற்குப் பிறமொழிகள் ஈடாகா என்ற எண்ணத்தை - உணர்வை முழுவதுமாக விட்டு விடமுடியாது. என்றாலும் மொழியில் காணப்படும் அழகெல்லாம் அம்மொழி கொடுக்கும் பொருளில் காணும் அழகேயாகும். அதாவது மொழி, பண்பாடு இவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு எழும் இலக்கியங்களில் காணப்படும் அழகேயாகும்.

எனவே, ஒரு மொழியின் ஆற்றல், வெற்றி என்பவை செயல்படும் அந்தச் சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பொறுத்தே அமைகின்றன எனலாம். தமிழ், தமிழ் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அவர்களுக்குள் எவ்வித இடர்ப்பாடுமின்றிப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சிறப்பான முறையில் பயன்படுமாயின் அதுவே அதனது ஆற்றலுக்கும் நிறைவிற்கும் ஏதுவாகிறது எனலாம். இத்தகைய நிறைவினை ஆற்றலைப் பெருக்கிக்கொள்ள உதவுவது மொழியியல் என்றால் அது மிகையன்று. மொழி ஆற்றலானது சொற்களால், சொல்லமைப்புகளால், தொடர்களால், உரைக் கோவையால் ஏற்படுகிறது. அதுமட்டுமின்றி மொழிப் பயன்பாட்டில் இடம்பெறும் களங்கள் சமுதாயத் தேவை, சமுதாய மதிப்பு போன்றவற்றைப் பொறுத்தும் ஏற்படுகின்றன. மொழி வளர்ச்சி என்பதும் இவ்வாறு அமைவதேயாகும்.

மொழியியல் ஆய்வாளர், மொழியின் எல்லா வகைகளையும் பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு, இலக்கிய வழக்கு என இனங்கண்டு விளக்க வேண்டும் - ஆராய வேண்டும். மொழியியல் ஆய்வாளர் ஆராய்ச்சிக்கு மூலப்பொருள்-தரவு இதுவே. பேச்சு மொழியின் உயிர்நாடி என்பதால் மொழியியல் ஆய்வாளர் முதலில் இதன் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றார். பின்னர் மொழியின் பல்வேறு கிளை மொழிகளை (dialects) ஆராய்கிறார். இவ்வகை ஆராய்ச்சியின் விளைவாகக் கிடைக்கும் மொழியின் அமைப்பினை ஒப்பிட்டு நோக்குகிறார். இதனால் பேச்சு மொழிகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள், பொதுமைகள் போன்றவற்றை எல்லாம் கண்டறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வேறுபாடுகள் எதனால் தோன்றியுள்ளன என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

மொழியும் கருத்துப்பரிமாற்றமும்

கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது, தேவையானது, மொழியே. பிற முறைகளில் கருத்துப்பரிமாற்றம் ஓரளவிற்கு நிகழும் என்றாலும் மொழியின் மூலம் நிகழும் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு ஆற்றலும் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் உண்டு. எனவே, மொழியைப் பல்வேறு மூலங்களின் வாயிலாகப் பயன்படுத்தி, கருத்துப்பரிமாற்றம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சில

மூலங்களில் மொழியோடு காட்சிக்கும், உடல் மொழிக்கும் (sign / body language) சிறப்பிடம் தரப்படுவதைக் காண்கிறோம் என்றாலும் பேச்சு வழக்கும், எழுத்து வழக்கும் பெருமளவில் கருத்துப்பரிமாற்ற மூலங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

கருத்துப்பரிமாற்றம் என்பது சமுதாய இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாதது. இயங்கு தன்மைகொண்ட எந்தவொரு சமுதாயமும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுவதோடு, அதனை மேற்கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் பங்கேற்கும் பேசுவோர், கேட்போர், எழுதுவோர், படிப்போர் பல்வேறு சமுதாயக் காரணிகளால் (கல்வி, தொழில், வயது, பால், இடம், பொருளாதார நிலை) வேறுபடுகின்றனர். மேலும், அவர்கள் பெற்றுள்ள மொழித்திறனாலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றனர். ஒரே கல்வித் தகுதியைப் பெற்றுள்ளோர் கூட தங்களது கருத்து வெளிப்பாட்டில் ஒரே மாதிரியாக விளங்குவதில்லை. அவர்களுடைய மொழித்திறன் (linguistic competence) குறிப்பாக மொழி வெளிப்பாட்டுத்திறன் வேறுபடுவதால் கருத்துப் புலப்பாட்டுத்திறனிலும் அவர்கள் வேறுபட்டே நிற்கின்றனர். எனவே கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கேற்ற வகையிலும் அதில் பங்கு பெறுவோரின் சமுதாய மற்றும் மொழிப் பின்னணிக்கேற்பவும் மொழி வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவது கருத்துப்புலப்பாட்டின் ஆற்றல் மிகுந்த வெளிப்பாட்டிற்கு மட்டுமல்லாமல் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடுவோருக்கும் பயன் விளைவிக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இதனால்தான் மொழிப் பயன்பாட்டில் எளிமையாக்கமும் விரிவாக்கமும், செம்மையாக்கமும் தேவைக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோர் பலர். இவர்களுக்கென்று ஒருவகையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்கின்றது. ஆட்சித்துறையில் தரப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்கின்றது. பரவல் செய்தித் தொடர்பில் அனைத்து முறைகளிலும் மேற்குறிப்பிட்டவாறு அவ்வம் மூலத்தின் பண்பிற்கேற்ப மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. திரைப்படங்களில், தொலைக்காட்சியில், வானொலியில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிவழக்குகள் எளிமையாக்கம் பெற்றவை, விரிவாக்கம் கொண்டவை, செம்மையான மொழியில் அமைந்தவை. சில நேரங்களில் கருத்துப்பரிமாற்றம் கால அளவைப் பொறுத்தும் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

இந்நிலையில் மொழியமைப்பில் சில மாற்றங்களும் கூறுகளின் குறைப்பும் ஏற்படுகின்றன. ஏனெனில் இவையெல்லாத நிலையில் கூட கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடுவோரால் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும் என்பதே. சில சமயங்களில் குறிப்பிட்ட சொற்கள் (மையச்சொல், கலைச்சொல்) அல்லது தொடர்களை மையப் படுத்தியும் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழும். அதே போன்று குழுஉக்குறி,

இரகசியமொழி என்ற அமைப்புகளைப் பயன்படுத்தியும் கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்த்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால், இவற்றின் பயன்பாடு அருகியதே. மொழியியல், மொழி வளர்ச்சியையும் கருத்துப்பரிமாற்றத்தையும் முன்னிறுத்தி சில கோட்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழியும் இலக்கியமும்

இலக்கியமும் மொழியும் நெருங்கிய தொடர்புடையன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இலக்கிய ஆசிரியனுக்குக் கருவி, மொழியே. மொழி என்ற கருவியைச் சிறப்பாகக் கையாள்வதில் ஆற்றல் பெற்றபின் இலக்கியக் கருத்துப்பரிமாற்றமும் பிற வகைக் கருத்துப்பரிமாற்றமும் மொழியைப் பயன்படுத்துவோருக்கு எளிமையாகவும் ஆற்றல்மிக்கும் அமையும். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடு. எனவே, இலக்கியப் பொருண்மையும் அதனை வெளிப்படுத்தும் முறையும் தனித்துச் செயல்படுவன அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. ஏனெனில் மொழிப்பயன்பாடு என்பதே மொழி வெளிப்படுத்தும் பொருண்மையைப் பற்றியதுதான். பொருண்மை என்பது கூட சமுதாய அமைப்பில் இயக்கத்தில் தோன்றிவரும் நிகழ்வுகளை ஒட்டியே அமைகிறது. ஆகவே, பொருண்மை, மொழி என்பனவற்றோடு சமுதாயம் என்ற கூறும் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய இணைப்பில் இடம் பெறும் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றைச் சார்ந்தே அமைந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம். அதாவது, ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றை விளக்குவது என்பதும் பின்பற்றுவது என்பதும் சரிவர அமையாது. அதனால் இத்தகைய இணைப்பில் சமுதாயப் பங்கு, அதன்வழி சமுதாயமும் மொழியும் பெறக்கூடிய பயன்கள் போன்றவையும் எடுத்துக்காட்டப்படவேண்டும். எனவே இதுவும் ஒரு முக்கியமான குறிக்கோளாக அமைகிறது. ஓர் இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கக் கூடியது, அதன் தன்மையை வெளிக்கொணரவல்லது அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருண்மையேயாகும். இப்பொருண்மை சொல்லப்பட்டுள்ள முறையால் மேலும் பெருமை பெற, வளம் சேர்க்க வாய்ப்புள்ளது. சில இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருண்மை சிறப்பாக அமைந்திருந்தாலும் சொல்லப்பட்டுள்ள முறை சிறப்பாக அமையாததால் அவ்விவகியங்கள் எதிர்பார்த்த பயனுள்ள விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமல் போவதையும் நம்மால் காணமுடிகிறது.

பொருண்மையானது மொழி வழி வெளிப்படும்போது அப்பொருண்மையின் புலப்பாடு திறன்றும், ஓரளவு திறன் கொண்டும், மிகுந்த திறன்கொண்டும் அமையக் காண்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையே கூட வெவ்வேறு படைப்பாளிகளால் / பேச்சாளர்களால் வெளியிடப்படும் நிலையில் ஒரு சிலவே சிறந்த ஆற்றல் பெற்று அமைகின்றன; சில திறன்று அமைகின்றன.

எந்தவொரு இலக்கியமானாலும் பேச்சாளாலும் அது கருத்துப்புலப்பாட்டில் திறன் உள்ள வகையில் வெளிப்படும்போதே அதன் சமுதாயப் பங்கும் பணியும் சிறக்கிறது என்பர் மில்லர் (1964). ஆகவே சமுதாயக்கண்கொண்டு நோக்கும்போது இலக்கியங்களில் பொருண்மை, எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மொழியமைப்பு உத்திகள் போன்றவை நிறைவாகவும் ஆற்றல் மிக்கவும் அமைந்தால் தான் அவ்விவகியங்கள் சமுதாயத்திற்கு. ஏற்ற முறையிலும் பயன்படும் வகையிலும் அமைந்திடும் என்பதை உணர முடிகிறது. இதனைக் கருத்தில்கொள்ளாத இலக்கியங்களோ, கருத்துப் பரிமாற்றங்களோ சமுதாயத்திற்கு ஏற்புடையதாக அமையாமலும் சரியான முறையில் கருத்தை விளக்காமலும் அமைந்துவிடும்.

மொழியும் அறிவுத்துறைகளும்

மொழி, மொழிக்காக மட்டுமல்ல. மொழியைப் பயன்படுத்திப் பல்துறை அறிவைப் பரப்புவதும் பலருக்கும் பயன்படச் செய்வதும் மொழியின் முக்கியமான பணியாகும். அறிவுத்துறைகள் எண்ணற்றவை; ஆயகலைகள் அறுபத்திரான்கு என்று குறிப்பிடுவர். இன்றைய சூழலில் எத்தனையோ புதுத்துறைகள் ஆக்கம்பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. அத்துறைகள் பற்றிய கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் அறிவுப் பரவலாக்கமும் இன்று வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. என்றாலும் அறிவியல் போன்ற துறைகளில் வளர்ச்சியானது மிக வேகமாக மின்னல் வேகத்தில் ஏற்பட்டுவரக் காண்கிறோம். புதுமையாக்கம் செய்யப்படவேண்டும்; தரப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால்தான் புது அறிவு சமுதாயத்திற்கு உரிய நேரத்தில் சரியான முறையில் கிடைக்கும் - சென்று சேரும்.

பல்துறைக்கல்வி இன்று பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வறிவைக் கற்பிப்பதற்குத் தாய்மொழியே பிற மொழியோ பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிலையில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அமைப்பும் ஆற்றலும் திறன்மிக்க வகையில் அமைந்திருந்தால்தான் கருத்துப்புலப்பாடு செய்வனே அமையும். அவ்வாறு அமையாத நிலையில் அம்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக மொழித் திட்டமிடுதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. புதிய சொற்களும் கலைச் சொற்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. தொடரமைப்பிலும் உரைக்கோவை அமைப்பிலும் தேவைக்கேற்ப எளிமையாக்கமும் தரமாக்கமும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருமொழி-மும்மொழிச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய மொழி வளர்ச்சிப் பணிகளெல்லாம் பல்துறை அறிவுப்பரவலாக்கத்திற்குத் துணை செய்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அடிப்படை இன்றைய மொழியியலின் வளர்ச்சியே. அதுவும் குறிப்பாக, பயனாக்க மொழியியலின் ஆக்கமே என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

மொழியியல் மொழியியலும்

இதுவரை இப்பகுதியில் மொழி என்றால் என்ன, மொழியியல் என்பதன் விளக்கம், பயன்பாடு, மொழி-சமுதாயம், கருத்துப் பரிமாற்றம், இலக்கியம், அறிவுத்துறைகளின் தேவை, வளர்ச்சி, அவற்றில் மொழியின் பங்கு போன்றவை குறித்த விளக்கங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. என்றாலும் மொழியையும் மொழியியலையும் ஒருங்கிணைத்துச் சில கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் மொழியைப் பற்றியும், மொழியியல் என்ற அறிவுத் துறையைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக அமையும். மொழி என்பது ஒரு கருவி, ஒரு பொருள் என்று முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். இதற்கென்று வடிவத்தையும் பயன்பாட்டையும் அதனைப் பயன்படுத்தும் சமுதாயம் கொடுத்துள்ளதையும் குறிப்பிட்டோம். வளர்ந்து வரும் அல்லது பழங்குடிச் சமுதாய அமைப்பில் கூட மொழி உள்ளது. இது போன்ற மொழிகளுக்கு இலக்கணம் உள்ளது. ஓரளவிற்குப் பயன்பாடும் உள்ளது. என்றாலும் இவை வரையறை செய்யப்படாமல் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளன. வரையறை செய்யப்பட்டு முறைப்படுத்தப்பட்டால் இம்மொழிகளும் பிற மொழிகளைப் போல இலக்கணத்தையும் ஆற்றலையும் பெற்று, பல்வேறு முறைசார் சமுதாயப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் அளவிற்கு வளர்ச்சி காண இயலும்.

சில மொழிகள் பழமையான மொழிகள், வரலாறு பெற்றுள்ள மொழிகள் என்றாலும் இன்றைய அறிவியல் போன்ற துறை அறிவினை எடுத்துச் சொல்வதற்கேற்ப இவற்றிலும் சில ஆக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால்தான் அவற்றை இத்துறைகளின் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு உரிய முறையில் பயன்படுத்த வழி ஏற்படும். எனவே மொழித் திட்டமிடுதல் (language planning) பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது. இதற்கு மொழியியல் துணை செய்யும்.

இதே போன்று மொழி வளர்ச்சிக்கெனப்பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுதலும் இன்றைய இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது. மொழிகளில் புது அகராதிகள், கலைச் சொல் தொகுப்புகள், அறிவுத்துறைக்கான பாடப்புத்தகங்கள், பேரகராதிகள், மொழி பெயர்ப்புகள் போன்றவை எல்லாம் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்கான கோட்பாடுகளையும் நெறிமுறைகளையும் சமுதாய மொழியியல், கணிப்பான் மொழியியல், அகராதியியல், மொழிபெயர்ப்பியல் போன்ற பிரிவுகள் வழங்குகின்றன.

எனவே, மொழியியல் என்ற அறிவுத்துறை மொழிகளைப்பற்றி ஆராய்வதோடு மட்டுமின்றி மொழிகளின் பயன்பாடு பற்றியும் மொழி-சமுதாயம் போன்றவற்றிற்கான தொடர்பை வெளிக் கொணர்வதற்கும் உரிய சூழலை ஏற்படுத்தி, சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் நாட்டு வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவி வருகிறது.

2. ஒலியியல்

பேச்சொலிகள் பிறக்கும் முறை, அவற்றின் வகைப்பாடு, அவற்றின் எண்ணிக்கை, அவற்றோடு வழங்கும் மேற்கூற்று ஒலிகள், துணை ஒலிப்பு முறைகள் போன்றவற்றையும் ஒலியியல் வகைகளையும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளை முறையாகவும் அறிவியல் அடிப்படையிலும் விளக்கும் மொழியியல் பகுதியே (phonetics) ஒலியியல் எனப்படுகிறது. ஒரு மொழியில் இடம்பெறும் கூறுகளுள் மிகச்சிறிய கூறு ஒலி (phone or speech sound) ஆகும். இதுவே மொழி விளக்கத்தில் இடம் பெறும் அடிப்படை அலகாகும் (unit) ஒலி என்ற அலகிற்கு அல்லது பேச்சொலிகள் குறிப்பிட்ட பொருளைப் புலப்படுத்தக் காண்கிறோம். அதாவது, ஒலிகளின் சேர்க்கையால் சொற்கள், தொடர்கள் போன்றவை பொருளுள்ள மொழிக் கூறுகளாகக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. எழுத்து வழக்கு இல்லாத மொழிகளில் இது போன்ற பேச்சொலிகளின் சேர்க்கைகளே கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. இத்தகைய பேச்சொலிகளைப் பொது ஒலியியல் (general phonetics) என்ற பிரிவிலும் சிறப்பு ஒலியியல் என்ற பிரிவிலும் விளக்கலாம்.

பொது ஒலியியல் என்பது பொதுவாகப் பேச்சொலிகளின் பிறப்பு, அவற்றின் தன்மைகள், அவற்றின் வகைப்பாடு, அவை சொற்களில் ஒருங்கிணையும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள் போன்றவற்றை விளக்கும் மொழியியல் பிரிவாகும். சிறப்பு ஒலியியல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் இடம் பெறும் பேச்சொலிகள் பற்றியதாகும். இவ்வியலில் பொது ஒலியியல் முதலில் விளக்கப்பட்டு, பின்னர், தமிழ் ஒலியியல் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒலியியல் வகைகள்

பேச்சொலிகள் மூன்று வகைகளாக ஆராயப்படுகின்றன. அவையாவன :

1. ஒலிப்பியல் (articulatory phonetics)
2. கேட்பொலியியல் (auditory phonetics)
3. ஒலியியக்கவியல் / பெளதீக ஒலியியல் (acoustic phonetics)

ஒலிப்பியல் உடற்கூற்றியல் நோக்கில் ஒலிகளின் பிறப்பு குறித்து விளக்குகிறது. ஒருவர் எழுப்பும் பேச்சொலிகளை அவரது பேச்சைக்

கேட்டு மற்றொருவர் எப்படி உணர்கிறார் - புரிந்து கொள்கிறார் என்பது பற்றிய கருத்துகள் கேட்பொலியியலில் இடம் பெறுகின்றன. பேச்சொலிகளின் பண்பு நலன்களை ஒலி ஆராய்ச்சிக் கருவிகளின் மூலம் கண்டறிவதே ஒலியியக்கவியலின் செயலாகும்.

ஒலியுறுப்புகள் (speech organs)

பேச்சொலிகளை ஒலிப்பதற்குப் பயன்படும் உடல் உறுப்புகளே ஒலியுறுப்புகள் எனப்படுகின்றன. இதழ், நுரையீரல், தொண்டை, வாய், மூக்கு, பல், நாக்கு, அண்ணம் போன்றவை இதிலடங்கும். இவற்றிற்குப் பிற செயல்கள் முதன்மைச் செயல்களாக இருந்தாலும் பேச்சொலிகளை உருவாக்குவதில் இவை பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இவ்வுறுப்புகளை மூன்று பிரிவுகளாக ஒலியியலார் காட்டுவார் : 1. நெஞ்சுப் பகுதி 2. தொண்டைப் பகுதி 3. தலைப்பகுதி. இந்தப் பகுதிகளில் முறையே உயிர்த்தல் (respiration), குரல் எழுப்புதல் (voicing), ஒலித்தல் (articulation) என்ற மூன்று செயல்கள் நடைபெறுகின்றன.

உயிர்த்தல்

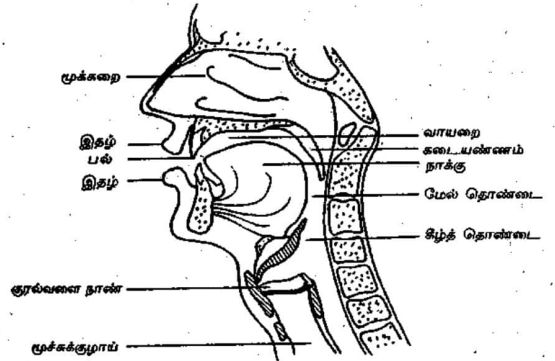
உயிர்த்தல் முறையின் தலையாய பணி இரத்தத்திற்கு உயிர்க் காற்றினை வழங்குவதுதான். வெளிக்காற்று உள்ளே செல்வதற்கு அகவுயிர்ப்பு (inspiration) என்றும் உள் காற்று வெளியே வருவதற்குப் புறவுயிர்ப்பு (expiration) என்றும் பெயர். சுவாசித்தல் என்பது அகவுயிர்ப்பும், புற உயிர்ப்பும் சேர்ந்தது. சுவாசிப்பதற்குப் பெரிதும் உதவுவது நுரையீரல். இது நெஞ்சறையில் உள்ளது. நுரையீரல் அமைந்துள்ள அடிப்பகுதி உந்தி (diaphragm) என்றழைக்கப்படுகிறது. உந்தியிலுள்ள தசைநார்கள் சுருங்குவதால் அது கீழ் நோக்கி விரிகிறது. இதனால் அதனோடு இணைந்துள்ள கீழ் விலா எலும்புகள் பக்கவாட்டில் விரிகின்றன. இந்த இயக்கத்தினால் வெளிக்காற்று மூக்கு வழியாக நுரையீரல்களுக்குச் செல்கிறது. இந்த அகவுயிர்ப்பினால் நுரையீரல்களுக்குள் காற்று நிரம்பி வெளி அழுத்தத்திற்குச் சமமாகிறது. இதனால் உந்தி மேல்நோக்கி எழும்பும் பின்னர் காற்று வெளியேற்றப்படும். இது புற உயிர்ப்பாகும். அதாவது உந்திகீழும் மேலுமாக மாறி மாறி இயங்குவதால் நுரையீரல் விரிந்து சுருங்கி மூச்சுக்காற்று உள்ளே செல்லவும் வெளியே வரவும் முடிகிறது. பொதுவாகப் பெரும்பான்மையான பேச்சொலிகள் புற உயிர்ப்புகளாக ஒலிக்கப்படுகின்றன.

குரல் எழுப்புதல்

குரல் எழுப்புவதற்கு முக்கிய கருவி கீழ்த் தொண்டையில் அமைந்துள்ள குரல்வளை மடல்களே (vocal cords). குரல் வளை மடல்களின் முக்கிய வேலை நுரையீரலிலிருந்து வரும் காற்றுக்கு

அடைப்பானாகப் பயன்படுவதுதான். அதனால் சுவாசிக்கும்போது மூச்சுக்காற்று எவ்வித மாற்றத்தையும் அடைவதில்லை. மூச்சுக்காற்று பேச்சொலிகளை உண்டாக்குவதற்கு ஏற்ப அங்குச் சில மாற்றங்களைப் பெறுகிறது.

பேச்சுறுப்புகள்

தொண்டையையும் நுரையீரல்களையும் மூச்சுக் குழல் இணைக்கிறது. இந்த மூச்சுக்குழல் மெல்லிய குருத்தெலும்புகளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழலின் மேற்பகுதியிலுள்ள வளையம் மட்டுமே வட்டமாகவும் ஏனைய வட்டங்கள் அரை வட்டங்களாகவும் அமைந்திருக்கும். மூச்சுக் குழல் வாயிலாக வெளியேறும் மூச்சு, தொண்டை வழியே மேல்நோக்கிச் செல்கிறது. மூச்சுக்குழலின் வளையங்களில் முழு வட்டமாக இருக்கும் மேற்பகுதியில் கீழ்த் தொண்டை அமைந்துள்ளது. இதன் அமைப்பு ஒரு பெட்டியைப் போல உள்ளது. இந்தப் பெட்டியில்தான் குரல்வளையும் அதனைச் சூழ்ந்தமைந்துள்ள குரல்வளை மடல்களும் காணப்படுகின்றன. இவை மெல்லிய சவ்வுகளால் ஆன அதே நேரத்தில் சுருங்கி விரியும் தன்மையுடையன. இந்தக் குரல்வளை மடல்களுக்கு இடைப்பட்ட வெளியைக் குரல்வளை (glottis) என்பர்.

குரல்வளை மடல் முழுவதும் மூடித்திறந்து வேறு எந்தவித மாற்றமும் அமையாவிட்டால் ஒருவித ஒலி உண்டாகும். இது குரல்வளை அடைப்பொலி (glottal stop) என்று பெயர் பெறுகிறது. இந்த ஒலியை அ, ஆ என்ற உயிரெழுத்துகளை ஒலிக்கும்போது

அந்தந்த உயிருக்கிடையே உண்டாகிறது. இரசிய மொழிகளில் ஒன்றான ஜார்ஜின் மொழியிலும் ஜூலு மொழியிலும் இது பேச்சொலியாக அமைந்துள்ளது.

குரல்வளை மடல்கள் ஓரளவு திறந்த நிலையிலிருந்து மூச்சுக்காற்று வெளியே வரும்போது அந்தக் காற்றின் தாக்கத்தால் அதிர்வு அடையாத நிலையில் திறந்திருந்து பேச்சொலி ஒலிக்கப்படுகின்ற போது அந்த ஒலிகளைக் குரலிலா (voiceless sounds) ஒலிகள் என்று அழைக்கிறோம். தமிழில் வல்லின ஒலிகள், சிறப்பாக மொழிக்கு முதலிலும் இரட்டித்தும் வரும்போதும் குரலிலா ஒலிகளாகவே ஒலிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே தொண்டையில் மூச்சுக் காற்று பேச்சொலியாக மாறும் போது குரல் வளை மடல்கள் அதிர்வு பெற்றுக் குரல் ஒலிகளாகவும், அதிர்வு பெறாமல் குரலிலா ஒலிகளாகவும் அமைகின்றன. குரல்வளை அடைப்பொலி என்பது ஒரு தனி ஒலியாகும்.

ஒலித்தல்

ஒலித்தலில் மூக்கு, நாக்கு, வாய், பல், இதழ் ஆகியன பங்குபெறுகின்றன. தொண்டையின் மேல்பகுதி, அதாவது மேல் தொண்டை, வாயறையையும் மூக்கறையையும் இணைக்கிறது. மேல் தொண்டையில் குரல்வளை மூடி (epiglottis) இருக்கிறது. சாதாரணமாகச் சுவாசிக்கும்போது அது திறந்தே இருக்கும். அதனால் மூச்சுக்காற்று எவ்விதத்தடையும் இல்லாமல் சென்று வரும்.

மேல்தொண்டையறை (pharyngeal cavity) வாயறை (oral cavity) மூக்கறை (nasal cavity) ஆகியவை ஒலியூக்கிகளாக (resonators) அமைகின்றன. இவை குரல்வளை மடல்களால் உண்டாகும் அதிர்வுகளை வெவ்வேறு வகையில் ஊக்குவிப்பதால் வெவ்வேறு பேச்சொலிகள் அமைகின்றன. ஒலியூக்கிகளில் ஒன்றான வாயறையில் பல உறுப்புகள் (நாக்கு, இதழ், பல், அண்ணம்) இருப்பதாலும் அவற்றில் நாக்கும் பல்லும் இயங்கு தன்மை பெற்றிருப்பதாலும் பலவிதமான பேச்சொலிகள் பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

தொண்டையின் பின்சுவரில் நாக்கின் அடிப்பாகத்தின் மூலம் மேல் தொண்டையைக் கொண்டு வந்து பொருத்த முடியும். இந்நிலையில் பிறக்கும் ஒலிகளை மேல்தொண்டை ஒலிகள் (pharyngeal sounds) என்று அழைப்பர். அரேபிய மொழிகளில் இவ்வகை ஒலிகளைக் காண முடிகிறது.

வாயின் மேல்பகுதி அண்ணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அண்ணத்தின் இறுதிப்பகுதி மிருதுவாக இருக்கும். இதற்கு அண்ணக்கடை (velum) என்று பெயர். அண்ணக்கடை மேலே

தூக்கப்பட்டால் அண்ணக்கடை அடைப்பு (velar closure) ஏற்படும். அண்ணக்கடை அடைப்பு ஏற்பட்டால் காற்று வாயறை வழியாகச் செல்லும். அப்படிப்பட்ட ஒலிகள் வாயொலிகள் (oral sounds) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அண்ணக் கடையில் அடைப்பு ஏற்படா விட்டால் காற்று மூக்கு வழியாகச் செல்லும். அத்தகைய ஒலிகளே மூக்கொலி அல்லது மெல்லின ஒலிகள் (nasal sounds) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. வாயொலிகளும் மூக்கொலிகளும் பல மாற்றங்களை அடைவதற்கு வாயறையிலுள்ள உறுப்புகளே உதவுகின்றன.

வாயறையிலுள்ள முக்கிய உறுப்பு நாக்கு. இது இயங்கும் தன்மை உடைய உறுப்பாக இருப்பதால் அது முழுவதும் ஒரே சமயத்தில் பயன்படாமல் ஒரு பகுதியே நேரடிப் பங்கு பெறுகிறது. அதனால் நாக்கைச் சிறு பாகங்களாகப் பிரித்து ஒலியியலில் பேச வேண்டியிருக்கிறது. நாக்கின் நுனியை நாநுனி (apex) என்றும் முன்பகுதியை முன்னா அல்லது நுனிநா (front of the tongue) என்றும் பின்பகுதியைக் கடைநா (back of the tongue) என்றும் அடிப்பகுதியை அடிநா (root of the tongue) என்றும் ஒலியியல் பிரித்துக் குறிப்பிடுகின்றது.

இதழ்கள், மேலிதழ், கீழிதழ் என்று வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடப்படும். கீழிதழ் மட்டும் இயங்கும் உறுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. வாயறையின் மேல்பாகத்தை அண்பல் (teeth ridge) அண்ணம் (palate) என்றும் பிரித்து அண்ணத்தின் கடினமான முன்பகுதியை நுனி அண்ணம் (front of the palate) என்றும் மிருதுவான பின்பகுதியைக் கடை அண்ணம் (velum soft palate) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ஒலித்தல் தொழிலுக்குரிய உறுப்புகளை ஒலிப்பான்கள் (articulators) என்று அழைப்பார்கள். அவற்றை இயங்கு ஒலிப்பான்கள் (active articulators) என்றும் இயங்கா ஒலிப்பான்கள் (passive articulators) என்றும் இருவகைப்படுத்தலாம். கீழிதழும், நாக்கும் இயங்கு ஒலிப்பான்களாகும். மேலிதழ், மேற்பல், அண்ணம், மேல் தொண்டை ஆகியவை இயங்கா ஒலிப்பான்களாகும். இயங்கும் ஒலிப்பானும் இயங்கா ஒலிப்பானும் சேருமிடம் அதாவது தொட்டுக் கொண்டோ, தொடாமல் நெருங்கியோ இருக்குமிடம் ஒலிப்பிடம் (place of articulation) என்று அழைக்கப்படும். ஒலிப்பிடம் ஒன்றாக இருந்தாலும் ஒலிப்பு முறையால் (manner of articulation) வெவ்வேறு ஒலிகளை உண்டாக்கலாம். இது இயங்கா ஒலிப்பானும் இயங்கு ஒலிப்பானும் சேரும் முறையையும் அண்ணக்கடை அடைப்பு அமையும் முறையையும் குறிக்கும். இயங்கும் ஒலிப்பானும் இயங்கா ஒலிப்பானும் சேர்ந்து காற்றை முழுவதும் தடை செய்யலாம். அல்லது விட்டுவிட்டுத் தடை செய்யலாம் அல்லது நாவின் பக்கவாட்டின் வழியே போகும்படி செய்யலாம். இதுவே ஒலிப்புமுறை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒலிக்கும்

இதழ்களின் அமைப்பு நிலையானது இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து விளக்கப்படுகிறது. அவையாவன :

1. இதழ்குவி உயிர்கள் (rounded vowels)
2. இதழ்விரி உயிர்கள் (unrounded vowels)

உயிரொலிகள் பெரும்பான்மையும் குரல் ஒலிகளாகவே அமையும். அதனால் குரல் ஒலி, குரல்லா ஒலி என்று வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடுவது இல்லை. ஆயினும் சில மொழிகளில் குரலிலா உயிர் ஒலி இருப்பதாக மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்து உணர்த்தியுள்ளனர்.

- [i] இ - உயர் முன் இதழ் விரி குற்றுயிரொலி
[i:] ஈ - உயர் முன் இதழ் விரி நெட்டுயிரொலி

தர உயர்ம்	முன்			நடு			பின்		
	இதழ்விரி	இதழ்குவி	இதழ்விரி	இதழ்குவி	இதழ்விரி	இதழ்குவி	இதழ்விரி	இதழ்குவி	
உயர்	ஈ (i:)	ஊ (u:)	ஈ (i)	ஊ (u)	ஈ (i)	ஊ (u)	ஈ (i)	ஊ (u)	
நடு	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	
குறை	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	ஈ (e)	ஊ (o)	

- [e] எ - இடை முன் இதழ் விரி குற்றுயிரொலி
[e:] ஏ - இடை முன் இதழ் விரி நெட்டுயிரொலி
[a] அ - கீழ் நடு இதழ் விரி குற்றுயிரொலி
[a:] ஆ - கீழ் நடு இதழ் விரி நெட்டுயிரொலி
[o] ஓ - இடை பின் இதழ் குவி குற்றுயிரொலி
[o:] ஔ - இடை பின் இதழ் குவி நெட்டுயிரொலி
[u] உ - உயர் பின் இதழ் குவி குற்றுயிரொலி
[u:] ஊ - உயர் பின் இதழ் குவி நெட்டுயிரொலி

ஈருயிர்

ஓர் உயிர் ஒலியின் உச்சரிப்போடு தொடங்கி மற்றொரு உயிரொலியின் உச்சரிப்போடு முடிவடையும் உயிரொலியின் ஒலிப்பே ஈருயிர் (diphthong) எனப்படுகிறது. இதுவொரு நெட்டுயிராக ஒலிக்கப்படுகிறது. இரண்டு உயிரொலிகளின் சாயலும் இந்நெட்டொலியில் காணப்படும். தமிழ் ஐ, ஔ ஆகிய இரண்டும் இவ்வாறு ஒலிக்கப்படும் ஈருயிர்களாகும்.

எ.கா.

- அ + இ - ஐ [ai]
அ + உ - ஔ [au]

இங்கு இரண்டு உயிர்கள் தொடர்ச்சியாக ஒலிப்பதைக் குறிப்பிடாது, இணைந்து ஓர் உயிரொலி போன்று ஒலிக்கப்படும் தன்மையைக் காண முடிகிறது.

அரையுயிர்

இது உயிரொலி போன்று உச்சரிக்கப்பட்டாலும் மெய்யொலி போன்று ஒலிப்பிடம் உடையதாக அமையும். எனவே மெய்யொலியின் தன்மையே அதிகம் பெற்றிருப்பதாகக் கருதப்படும். மேலும் உயிரொலி போன்று இது அசையாக (syllable) அமையாது. அதனால் ய, வ இரண்டும் தமிழில் அரை உயிர்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை (இ), (உ) என்ற உயிர்களின் தன்மையைப் பெற்று விளங்குகின்றன.

மெய்யொலிகள்

ஒலிப்பிடத்தையும் (இயங்கும் ஒலிப்பானும் இயங்கா ஒலிப்பானும் தொடர்பு கொள்ளாமிடம்) ஒலிப்பு முறையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய்யொலிகளைத் தெளிவாக விளக்கலாம்.

- இதழ் ஒலிகள் (labial sounds) - ப, ம [p, m]
 பல்லொலிகள் (dental sounds) - த, ந [t, n]
 அண்பல்லொலிகள் (alveolar sounds) - ற, ர, ண [r, r, n]
 இடையண்ண ஒலிகள் (palatal sounds) - ச, ஞ, ய [c, ç, y]
 கடையண்ண ஒலிகள் (velar sounds) - க, ங [k, ŋ]
 நாமடி ஒலி (retroflex sounds) - ட, ண, ண, ழ [ɖ, ɳ, ʂ, ʐ]

மெய்யொலிகள் பிறக்கும்போது குரல்வளை மடல்கள் அதிர்ந்தும் அதிராமலும் இருக்கும். இதனால் அதன் ஒலிப்பு முறையை வகைப்படுத்தவேண்டும்.

ஒலிப்பு முறை	தமிழ் மெய்யொலிகள்					
	நரிப்பு	இழைப்பு	பல்	குளிப்பு	தாய்ப்பு	இடையண்ணம்
அடைப்பொலி	p	b	t	d	k	g
மூக்கொலி	m		n			
உரசொலி			ɽ			
மருங்கொலி					ɻ	
வருடொலி						
ஆடொலி						
அணுபுள்						y

1. குரல்வளை மடல்களின் நிலை : குரல் ஒலி, குரலிலா ஒலி என இரு வகைப்படும். மூக்கொலி, மருங்கொலி, ஆடொலி, வருடொலி ஆகியன எப்பொழுதும் குரலொலிகளாகவே ஒலிக்கப்படும்.
2. இயங்கும் ஒலிப்பானின் பகுதி - இதழ், நாநுனி, நுனிநா, இடைநா, கடைநா
3. இயங்கா ஒலிப்பானின் பகுதி - மேலிதழ், அண்பல், இடையண்ணம், கடையண்ணம்.
4. ஒலிப்பு முறை - அடைப்பொலி, மூக்கொலி, உரசொலி, மருங்கொலி, வருடொலி, ஆடொலி.

- க [k] - குரலிலா கடைநா கடையண்ண அடைப்பொலி
 த [t] - குரலிலா நுனிநா அண்பல் அடைப்பொலி
 ம [m] - குரலுடை நரிதழ் மூக்கொலி
 ண [n] - குரலுடை நாமடி அண்ண மூக்கொலி
 ய [y] - குரலுடை இடைநா இடையண்ண ஒலி
 ல [l] - குரலுடை நாநுனி அண்பல் மருங்கொலி
 ர [r] - குரலுடை நாநுனி அண்பல் வருடொலி
 ற [ɻ] - குரலுடை நாநுனி அண்பல் ஆடொலி

துணையொலிப்பு

ஒவ்வொரு ஒலியையும் உச்சரிக்கத் தனித்தனி ஒலிப்பிடம் உள்ளது. தகரத்தை உச்சரிக்க அண்பல்லும் 'க' கை உச்சரிக்கக் கடை அண்ணமும் பயன்படுகின்றன. இவை முதன்மை ஒலிப்பிடமாகக் கருதப்படும். இந்த முதன்மை ஒலிப்பிடத்தோடு துணை ஒலிப்பிடம் ஒன்றையும் பெறுவது உண்டு. இதற்குத் துணையொலிப்பு அல்லது சார்பொலிப்பு (secondary articulation) என்று பெயர்.

இவை மூன்று வகையில் வரும்

1. இதழ் சாயல் (labialisation)
2. இடையண்ணச் சாயல் (palatalisation)
3. மூக்கினச் சாயல் (nasalisation)

இதழ்ச் சாயல்

உயிரொலிகளை உச்சரிக்கும்போது இதழ்குவிதலுக்கும் விரிதலுக்கும் ஏற்ப ஒலி மாற்றம் உண்டாகிறது. அதுபோலவே மெய்யொலிகளில் இதழொலிகளை உச்சரிக்கும்போது இதழ்கள் செயல்படுகின்றன. இங்கு பிற ஒலிகளை ஒலிக்கும்போது துணை

ஒலிப்பாக இதழ் குவிதல் மட்டும் நடைபெறும். ஆங்கிலத்தில் shall என்ற சொல்லை ஒலிக்கும்போது இதழ் குவித்து ஒலிப்பதால் இதனை இதழ்ச் சாயல் பெற்ற ஒலி என்கிறோம்.

இடையண்ணச் சாயல்

இடையண்ண ஒலிகள் அல்லாத பிற ஒலிகளை ஒலிக்கும் போது துணை ஒலிப்பாக த, க போன்ற ஒலிகளின் முன்னரோ பின்னரோ 'ய' போன்ற இடையண்ண ஒலிகள் உச்சரிக்கப்படும் போது அது முழுமையாக உச்சரிக்கப்படாமல் அதனையடுத்துவரும் க, த போன்றவற்றோடு ஒருங்கிணைந்து, அவற்றின் சாயலை மட்டும் பெற்று, ஒலிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக வாய்க்கால் என்ற சொல்லில் 'ய' என்ற ஒலி 'க' கரத்திற்கு முன்னர் வருகிறது. சில கிளைமொழிகளில் 'ய' கரம் ஒலிக்கப்படாமல் அதனையடுத்து வரும் ககரம் அதன் சாயலைப் பெற்று ஸமூ என ஒலிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். அதே போன்று பைத்தியம் என்ற சொல்லில் தகரத்தையடுத்து யகரம் வருகிறது. பேச்சுவழக்கில் இத்தகைய யகரம் மிகுதியாக ஒலிக்கப்படாமல் அதற்கு முன்னர் வரும் தகரம் அதன் சாயல் பெற்று, ஸமூ என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில்,

[k̄] - கடையண்ண குரலிலா இடையண்ணச் சாயல் பெற்ற தடையொலி எனவும்

[ȳ] - பல்வின குரலிலா இடையண்ணச் சாயல் பெற்ற தடையொலி எனவும் ஒலிப்பியல் விளக்கம் பெறுகின்றன.

மூக்கினச் சாயல்

மூக்கொலிகள் அல்லாதவை குறிப்பாக உயிரொலிகள் மூக்கொலிச் சாயல் பெற்று மொழியிலே வழங்கும் தன்மை கொண்டவை. இத்தகைய உயிரொலிகள் மூக்கின உயிரொலிகள் (nasalised vowels) எனப்படும். இத்தகைய ஒலிப்பு முறையே மூக்கினமாதல் (nasalisation) எனப்படும். பொதுவாக மொழிகளில் உயிரொலிகளே மூக்கினச் சாயல் பெற்று வழங்குகின்றன. தமிழில் (a, e, o, u) ஆகிய ஐந்து உயிரொலிகள் மூக்கின உயிரொலிகளாக மொழியிறுதியில் ஒலிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு இணையான உயிரொலிகளோடு எதிர்நிலை வழக்கில் வந்து வழங்குவதில்லை. ஆகவே தமிழில் மூக்கின உயிரொலிகள் ஒலியன்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. இவை எப்போதும் மொழியிறுதியில் சில உயிரொலிகளோடு மட்டுமே வழங்குகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு

[ə̄] [av̄ē] 'அவன்'

	[tirud̄ē]	'திருடன்'
[ɔ̄]	[pal̄ɔ̄]	'பழம்'
[ȭ]	[paȭ]	
[ã̄:]	[vandã̄:]	'வந்தான்'
	[ellã̄:]	'எல்லாம்'
[ĩ̄]	[varĩ̄]	'வரும்'
	[o:dĩ̄]	'ஓடும்'

மேற்பெற்று ஒலிகள் (supra segmental phones)

1. காற்றழுத்தம் (aspiration)

சில ஒலிகளை, குறிப்பாகச் சில மெய்யொலிகளை உச்சரிக்கும் பொழுது அதிக அளவு அழுத்தம் கொடுத்துக் காற்று வெறியேற்றப் படுகிறது. இவ்வாறு காற்று வெளியேறும்பொழுது பிறக்கும் ஒலிகள் காற்றழுத்த ஒலிகள் எனப்படுகின்றன. இந்தி, குஜராத்தி போன்ற ஆரிய மொழிகளில் இத்தகைய ஒலிகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

(ka)	(pa)
(k̄a)	(p̄a)
(k)	(p)
(k̄)	(p̄)

இத்தகைய ஒலிகளுக்கு வடிவம் கொடுக்கும்பொழுது அவ்வம்மெய்யொலியின் மேலே ஏதேனும் ஒரு குறியீட்டிணையிட்டு எழுதுவது வழக்கம்.

(k) கடையண்ணக் குரலிலாத தடையொலி

(k̄) கடையண்ணக் குரலிலாத காற்றழுத்தத் தடையொலி

இங்கு (h) என்பது (k) என்ற பேச்சொலிக்கான வடிவத்தின் மேலிட்டு (k̄) என்றாகிறது.

கூசை ஏற்றத்தாழ்வு (pitch level)

சில சொற்களை அல்லது தொடர்களைக் கோவையாக உச்சரிக்கும்போது / பேசும்போது சில இடங்களில் குரலை மிகவும் ஏற்றியும் சில சொற்களை உச்சரிக்கும்போது குரலைத் தாழ்த்தியும், வேறுசில சொற்களை உச்சரிக்கும்போது குரலை இயல்பான முறையில் அமைத்துக் கொண்டும் உச்சரிப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு குரலின் ஏற்ற இறக்கத்திற்கே குரல் ஏற்றத்தாழ்வு நிலை என்று பெயர். இவ்வாறு குரலை ஏற்றியும் இறக்கியும் அமைத்துக் கொள்வதன் மூலம் உரைக் கோவையில் வந்தமையும் சில

சொற்களின் அல்லது சொல்லமைப்புகளின் முக்கியத்துவம் வெளிப்படுத்தப்படும். இதன் மூலம் பொருளின் இன்றியமையாமையும் புலப்படுத்தப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு :

2	1		
இராமன்	நேற்று	வந்தான்	It is Raman (emp.) who came yesterday
1	2		
இராமன்	நேற்று	வந்தான்	Raman came yesterday (emp.)
2	1		
இராமன்	வந்தான்	Raman came (emp.)	
1	2		
இராமன்	வந்தான்	Raman came (def.)	

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளில் குறிப்பிட்ட சொற்கள் அடையாளம் காட்டப்படுவதோடு அவற்றில் சொல்லப்படும் கருத்தும் தனித்துக் காட்டப்படுகிறது. இதற்குக் குரல் ஏற்றத்தாழ்வு பயன்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வாக்கியத்தைப் பல்வேறு பொருண்மையை வெளிப்படுத்தவும் குரல் ஏற்றத் தாழ்வு துணை புரிகிறது.

எடுத்துக்காட்டு :

1	1		
அவன்	வந்தான்	'he came' (இயல்பு வாக்கியம்)	
1	2		
அவன்	வந்தான்	'he (definitely) came'	
2	1		
அவன்	வந்தான்	'he came (definitely) (people like him may not come) (இழிவுப் பொருள்)	

ஒலியழுத்தம் (stress)

சில ஒலிகள் உச்சரிப்பின்போது இயல்பான உச்சரிப்பை விடுத்து, மிகவும் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டு உச்சரிக்கப்படுவதும் உண்டு. இத்தகைய ஒலிப்புமுறை ஒலியழுத்தம் எனப்படுகிறது. பெரும்பாலும் உயிரொலிகளே இத்தகைய ஒலிப்பு முறைக்கு உள்ளாகின்றன. இத்தகைய ஒலிப்பு சொல்லின் முதல் அசையிலோ இரண்டாம் அசையிலோ இடம் பெறுவதைக் காண்கிறோம்.

a:'du	ஆடு	'dance'
pa:'du	பாடு	'sing'
vara:'vu	வரவு	'income'

24 ♦ மொழியியல்

நாணவி (tone)

சில மொழிகளில் உயிர் ஒலிகளின் மேற்கூற்றாக ஒரு வகைக் குரல் அழுத்தம் இடம் பெறுவதன் மூலம் குரல் அழுத்தத்தின் வகைகள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. இவை மேற்கூற்று ஒலியன் களாகவும் சில மொழிகளில் அமைகின்றன. ஏற்றம், இறக்கம், சமநிலை என்ற வகையில் இவை உயிரொலிகளோடு இணைந்து ஒலிக்கப்படுகின்றன.

a du' -	M
a du' -	M ¹ ₂
a d ^v -	M ₃
///, / \, /, /	

பஞ்சாபி, அஸ்ஸாமி போன்ற மொழிகள் குரல் மொழிகள் (tonal languages) என்றழைக்கப்படுகின்றன.

ஒலியியல் எழுத்து முறை

ஒலியியல் எழுத்து முறை என்பது பல்வேறு உயிர் மற்றும் மெய்யொலிகளைக் குறிக்கும் குறியீடுகளைக் கையாண்டு ஒரு மொழியில் வழங்கப்படும் சொற்கள் தொடர்கள் மற்றும் வாக்கியங்களை எவ்வாறு அவை ஒலிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்வாறு எழுதும் முறையாகும். இதில் இரண்டு வகையான எழுத்து முறைகள் உண்டு.

1. பரந்த நிலை ஒலி எழுத்துமுறை (broad transcription)
2. நுண்ணிய அல்லது துல்லியமான ஒலி எழுத்து முறை (narrow transcription) முதல் முறையில் ஓர் உயிரொலியின் / மெய்யொலியின் அனைத்து ஒலிப்புக் கூறுகளும் இடம் பெறுவதில்லை. ஆனால் இரண்டாவது பிரிவில் அவ்வொலிகளுக்கான அனைத்துக் கூறுகளும் பெருமளவில் இடம் பெற்றிருக்கும். புதிதாக ஒரு மொழிக்கு மொழியியல் விளக்கம் / அமைப்பு விளக்கம் தரும்பொழுது இரண்டாவது வகையான எழுத்து முறை மாற்றொலிகளைக் காண்பதற்கும் மிகவும் உதவும். முதல்வகை எழுத்துமுறை இத்தகைய நுண்ணிய வகைப்பாட்டிற்கு உதவாது. மேலும், மொழிகளைக் கற்றுத்தரும்போது ஒலிகளுக்கும் ஒலியன்களுக்குமுள்ள இரண்டாவது வகை எழுத்துவகை உகந்தது. கிளைமொழி ஆய்விற்கு இது போன்ற மாற்றொலி விளக்கங்கள் மிகவும் தேவை. ஆகவே, கிளைமொழி ஆய்விற்குக் களப்பணியின் போது ஒரு கிளை மொழியில் காணப்படும் ஒலிகள்

கி. கருணாகரன் - வ. ஜெயா ♦ 25

அனைத்தும் துல்லியமான முறையிலேயே எழுதப்படுகின்றன. சில ஒலிகளின் வழக்காற்றினைக் கொண்டே கிளை மொழிகளை நாம் பாகுபாடு செய்ய முடியும். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழிலே வழங்கும் நாஞ்சில் நாட்டுக் கிளைமொழியினை, ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலியின் வழக்காற்றினால் மற்ற அனைத்துக் கிளைமொழிகளினின்றும் பிரித்துக் காட்ட முடியும். அதாவது ற என்ற ஆடொலி இவ்வழக்கில் மட்டுமே இருந்து வருகிறது.

(கறி)	[kari]
(சோறு)	[co:ri]
(காற்று)	[ka:ri]

போன்றவை

பழிஒழு	நூசிஒழு
அவன் [avē]	[ʌvē] [ʌvē] [ʌvē]
பழம் [paʃō]	[paʃō] ~ [paʃō]
கட்டு [kat̪tu]	[kʰʌtt̪]
வாய்க்கால் [va:ykka:]	[va:ykʰa:]
திருப்பு [tirup̪pu]	[tirt̪p̪pi]
கிளாஸ் [kila:s]	[kla:s]
[kila:st̪]	
நாடா [na:da:]	[na:ʎa:]
வியாழன் [vya:ʒan]	[viya:ʒē] ~ [visa:ʒē]

இன்னொரு வகை ஒலி எழுத்து முறையில் இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமான ஒலி வேறுபாடுகளை ஒலி எழுத்தில் கொண்டு வருவது அல்லது இருப்பதைவிடக் குறைந்த அளவு ஒலிக் கூறுகளை ஒலி எழுத்தில் அமைப்பது என்ற நிலையினைக் காண்கிறோம். முன்னது over transcription எனவும் ஏனையது under transcription எனவும் கருதப்படும்.

குளம்	[kuʃam]
காற்று	[ka:rt̪ru]

போன்றவை

தமிழ் கிடைக்கணங்கள் குறிப்பிடும் ஒலியியல்

தமிழின் மிகப் பழைமையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் இது எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அதில் முதல் பிரிவான எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்தின் பிறப்பினைப்பற்றிப் பொதுவாகவும், தமிழ் ஒலிகளின் ஒலிப்பு முறையினைச் சிறப்பாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர் ஒலிகள் பிறக்கும் முறையைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடும்போது,

“உந்தி முதலா முத்துவளி தோன்றித் தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇப் பல்லு மிதமு நாவு மூக்கும் அண்ணமு முளப்பட வெண்முறை நிலையான் உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப் பிறப்பி னாக்கம் வேறுவே ரியல் திறம்படத் தெரியுங் காட்சி யான”.

(தொ.எழுப்பிற.நா.1)

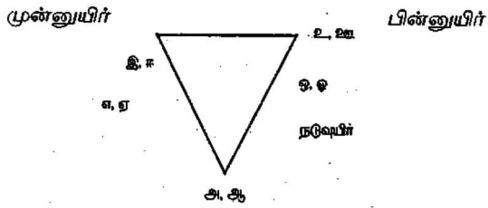
என்று கூறியிருப்பது நுரையீரல்களுக்குக் கீழே இருக்கும் உந்தி என்பது மேலும் கீழும் விரிந்து சுருங்குவதால் மூச்சுக்காற்று உள்ளே வருவதையும் வெளியே செல்வதையும்தான் சுட்டுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. இப்படி மேலே எழுகிற மூச்சுக்காற்று எட்டு உறுப்புகளில் தொடர்புறுகிறது என்று விளக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர். தலை, மிட்டு, நெஞ்சு ஆகிய மூன்றையும் ஒரு பிரிவாகவும், பல், இதழ், நாக்கு மூக்கு, அண்ணம் ஆகிய ஐந்தையும் மற்றொரு வகையாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தலை என்று தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளது வாயறையையும் மூக்கறையையும் ஒரு சேரக் குறிப்பதாகக் கருதலாம் என்கிறார் முருகையன். நெஞ்சு என்பது நுரையீரல் பகுதியையும், மிட்டு என்பது தொண்டைப் பகுதியிலுள்ள குரல்வளை மட்டங்களையும் குறிக்கின்றன.

நாக்கு, இதழ், பல், அண்ணம் ஆகியவை ஒலிப்பான்களைக் (articulators) குறிக்கின்றன. மூக்கு என்பதனை ஒலியூக்கி (resonator) என்று கொள்ளவேண்டும். நாக்கை முதல் நா (கடைநா), இடைநா, நுனிநா, நாவினிம்பு, நாநுனி என்று பிரித்துப் பேசுகிறார் தொல்காப்பியர். அண்ணத்தை அவர் நேரடியாகப் பிரிக்கா விட்டாலும் முதல் அண்ணம், இடையண்ணம், நுனி அண்ணம், அண்பல் என்று நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார். ஒலிப்பு முறையைப் பற்றிக் கூறும்போது ஒற்றல், வருடல் என்பனவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவை அடைப்பொலியையும் வருடொலியையும் புலப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியர் தமிழ் ஒலிகளை உயிர், மெய் என்று இரண்டு பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கிறார். உயிரொலிகளைக் குறில், நெடில் என்று இரண்டாக வகைப்படுத்துகிறார். குறில் என்பது இயல்பான கால அளவையும் நெடில் என்பது நீண்ட கால அளவையும் உடைய எழுத்துகள் என்பது பொருள். உயிர்கள் ஒலிக்கும் முறையை வருணிக்கும்போது அ, ஆ என்ற இரண்டு பிரிவாகவும்

குறிப்பிடுகிறார். இதனால் நடுவுயிர், முன்னுயிர், பின்னுயிர் என்ற வேறுபாட்டை அவர் கொண்டிருந்தார் என்று கருதலாம். உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஐ ஆகிய ஐந்து உயிரொலிகளின் பிறப்பின்போது இதழ் குவிதல் குறித்துச் சொல்லப்படுவதால் அவை இதழ் குவி உயிர்கள் (rounded vowels) என்று தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன. ஏனையவை அங்காத்தலால் பிறக்கும் என்பதால் இதழ்விரி உயிர்கள் (unrounded vowels) என்று நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

1. “அவற்றுள் அ, ஆ வாயிரண் டங்காந் தியலும்” (தொ.எழு.நூ.85)
அ, ஆ - அங்காப்பு.
2. “இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ யென விசைக்கும் அப்பா லைந்து மவற்றோ ரன்ன அவைதாம் அண்பன் முதனா வினிம்புற லுடைய” (தொ.எழு.நூ.86)
இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ - அண்பன்முதனா வினிம்புற லுடைய
3. “உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஐ வென விசைக்கும் அப்பா லைந்து மிதழ் குவிந்தியலும் உ, ஊ, ஓ, ஔ - இதழ் குவிந்தியலும்” (தொ.எழு.நூ.87)

என வகைப்படுத்தலாம். ஐகாரத்தையும் ஔகாரத்தையும் முறையே அகரமும் இகரமும், அகரமும், உகரமும் சேர்ந்த என்று குறிப்பிடுவதால் அவை ஈருயிர்கள் என்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

வயல்வயலிகள்

தொல்காப்பியர் மெய்யொலிகளை மூன்று பெரும்பிரிவாகப் பிரித்து விளக்கியுள்ளார் :

வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்.

28 ♦ மொழியியல்

வல்லினம் என்பது அடைப்பொலிகள் என்றும் மெல்லினம் என்பது மூக்கொலிகள் என்றும் இடையினம் என்பது அரையுயிர் என்றும் பிரித்துள்ளார். ய, வ ஆகிய இரண்டு ஒலிகள் மட்டுமே அரையுயிர் என்று குறிப்பிட்டாலும் ஏனையவற்றையும் அதே பெயரால் குறிப்பிடுவது ஒலியியல் நோக்கில் தவறு என்று கூறமுடியாது. இதனால் இடையினம் என்பதே வல்லினத்திற்கும் மெல்லினத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒலிகள் என்பதைவிட உயிருக்கும் மெய்க்கும் இடைப்பட்ட ஒலிகள் என்பதே பொருத்தம் என்று இன்றைய மொழியியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மெல்லினம் என்பது இன வல்லினத்திற்குரிய இடங்களில் உண்டாகி மூக்கறை வழியே காற்று வெளிப்படுவதுதான் என்பதைத் தொல்காப்பியர்

“சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும் மூக்கின வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும்”

(தொ.எழு.நூ.100)

என்று தெளிவாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மெய்யொலிகள் பின்வருமாறு :

1. “ககார நகார முதனா வண்ணம்” (தொ.எழு.நூ.89)
க, ந - முதல்நா அண்ணம் (கடைநா கடை அண்ணம்)
2. “சகார ஞகார மிடையா வண்ணம்” (தொ.எழு.நூ.90)
ச, ஞ - இடையா அண்ணம்
3. “டகார ணகார நுனிநா வண்ணம்” (தொ.எழு.நூ.91)
ட, ண - நுனிநா அண்ணம் (நாமடி ஒலி)
4. “அண்ண நண்ணிய பன்முதன் மருங்கின் நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத் தாமினிது பிறக்குந் தகார நகாரம்” (தொ.எழு.நூ.93)
த, ந - அண்பல் அண்ணம் - ஒற்றல்
5. “அணரி நுனிநா வண்ண மொற்ற ற்கா ண்கா னாயிரண்டும் பிறக்கும்”
ற - அணரி - நுனிநா அண்ணம் (ஆடொலி)
ண - ஒற்ற - நுனிநா அண்ணம்
6. “நுனிநா வணரி யண்ணம் வருட ரகார மகார மாயிரண்டும் பிறக்கும்” (தொ.எழு.நூ.95)
ர - நுனிநா அண்ணம் வருட (வருடொலி)
ழ - நுனிநா அண்ணம் அணரி (நாமடி)
7. “நாவினம்பு வீங்கி யண்பன் முதலுற ஆவயி னண்ண மொற்றவும் வருடவும் லகார ளகார மாயிரண்டும் பிறக்கும்” (தொ.எழு.நூ.96)

கி. கருணாகரன் - வ. ஜெயா ♦ 29

- ல - நாவிலிம்பு வீங்கி அண்ணல் ஒற்ற (மருங்கொலி)
 ள - நாவிலிம்பு வீங்கி அண்ணம் வருட (மருங்கொலி)
- 8 “இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்” (தொ.எழு.நா.97)
 ப, ம - ஈரிதழ் இயைய
- 9 “பல்வித ழியைய வகாரம் பிறக்கும்” (தொ.எழு.நா.98)
 வ - பல்லும் இதழும் இயைய
- 10) “அண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
 கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும்”

ய - அரையுயிர் அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
 என்றெல்லாம் தொல்காப்பியர் உயிரொலிகள் மற்றும்
 மெய்யொலிகள் பிறப்பினை மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.
 தொல்காப்பியர் கூறிய மெய்யொலிகளைக் கீழ் வரும் அட்டவணை
 தெளிவாகக் காட்டும் :

தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்யொலிகள்									
ஒலியை கூறும் முறை	எரிந்து ஒலி	இழும் ஒலி	நழுவல் அளபல்	நழுவல் பக்கொலி	நகர ஒலி	இடயன்னை ஒலி	கையன்னை ஒலி		
அகப்பொலி	ஊ (p)			ஊ (i)	ஊ (i)	ஊ (i)	ஊ (i)		
ஒல்கொலி	ஊ (an)		ஊ (n)	ஊ (n)	ஊ (n)	ஊ (n)	ஊ (n)		
ஊடுபொலி			ஊ (r)	ஊ (r)	ஊ (r)	ஊ (r)	ஊ (r)		
ஊடுபொலி			ஊ (y)	ஊ (y)	ஊ (y)	ஊ (y)	ஊ (y)		
ஊடுகொலி			ஊ (l)	ஊ (l)	ஊ (l)	ஊ (l)	ஊ (l)		
அளபுநீர்		ஊ (r)						ஊ (r)	

3. ஒலியனியல்

பேச்சு மொழிகளில் பல்வேறு வகையான உயிர் மற்றும் மெய்யொலிகள் இடம் பெறுவதையும் அவற்றைப் பற்றிய ஒலிப்பியல் விளக்கங்களையும் ஒலியியல் பகுதியில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டோம். இவ்வாறு அமைந்துள்ள பேச்சொலிகளுக்கு வடிவம் கொடுக்க முனைந்த நிலையில் தான் எழுத்துகள் தோற்றுவிக்கப்படலாயின. எனவே எழுத்துகள் என்பவை பல்வேறு பேச்சொலிகளை உள்ளடக்கியவை. இன்று எழுத்து வழக்கினைப் பெற்று விளங்கும் சில மொழிகளில் ஓர் ஒலிக்கு - ஓர் எழுத்து என்ற நிலை இருக்கும்; வேறு சில மொழிகளில் அவ்வாறில்லாமல் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். எவ்வாறு இருப்பினும் பேச்சில் இடம் பெறும் எல்லா ஒலிகளுக்கும் எழுத்துகள் வடிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது ஒன்றுக்கு ஒன்று என்ற நிலையிலோ ஒன்றுக்கு - இரண்டு, மூன்று என்ற நிலையிலோ ஒலி - எழுத்து அமைப்பு வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். எனவே, ஒலிகளின் எழுத்தாக்கத்திற்காகச் சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இக்கொள்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்குவதே ஒலியனியல் (phonology) எனப்படுகிறது. மரபிலக்கணங்கள் இதனை எழுத்தியல் என்று கூறும்.

ஒலியன்

ஒலியனியலின் அடிப்படை அலகு ஒலியன் (phoneme) எனப்படும். இதனை ஒலிப்பு ஒற்றுமை கொண்ட ஒலிகளின் தொகுதி என்றும் குறிப்பிடுவர். மொழியில் இடம்பெறும் சொற்பொருளின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாக அமைந்த மிகக் குறைந்த ஒலி வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாகவுள்ள ஒலிகளே ஒலியன்களாக அமைகின்றன என்றும் விளக்கப்படுகிறது. எனவே, ஒரு மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் அமைய அம்மொழியில் இடம் பெறும் பேச்சொலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒலிகளை ஒலியன்களாக இனங்கண்டு அவற்றின் வருகையிடங்கள், சேர்க்கைகள் அதன் மூலம் அமையும் அசைகள் போன்ற பல்வேறு செய்திகளையும் அவற்றிற்கான விளக்கங்களையும் கொடுப்பதே ஒலியனியலின் பங்கும் பணியுமாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக [p], [b] என்பவை ஆங்கில ஒலிகள். இம்மொழியில் இவையிரண்டும் [pin], [bin] என்ற சொற்களில் இடம்

பெறுகின்றன. இச்சொற்களின் அமைப்பில் [p], [b] என்ற ஒலிகள் ஒரே இடத்தில் வந்தமைந்து, அவை இடம் பெறும் சொற்களின் பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. எனவே, இவையிரண்டும் எழுத்திலும் இடம் பெற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. எனவேதான் ஆங்கில மொழியில் p, b இரண்டும் தனித்தனி எழுத்துகளாக இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் தமிழ் போன்ற மொழிகளில் p, b போன்றவை பேச்சு வழக்கில் இடம் பெற்றிருந்தாலும் எழுத்து வழக்கில் இவற்றைக் குறிக்க ஒரேயொரு எழுத்தாக 'ப' உள்ளது. இதற்குக் காரணம் இவ்விரண்டு ஒலிகளும் சொற்களில் ஒரே இடத்தில் நேருக்கு நேர் வந்து வழங்குவதில்லை. மேலும் இவற்றின் வருகையால் சொற்பொருள் ஏதும் வேறுபடுத்தி அறியப்படுவதில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக,

பத்து	[pattu]	'ten' [p]
தம்பி	[tambi]	'younger brother' [b]

இவற்றில் இடம் பெறும் [p] என்ற ஒலி மொழி முதலில் வருகிறது. [b] என்ற ஒலி மொழியிடையில் வருகிறது. ஆனால் இரண்டும் எழுத்து வடிவில் ஒன்றே; ஒலிப்பில் மட்டுமே வெவ்வேறானவை. இதுபோன்று ஒலிகள் பேச்சில் இடம் பெற்றுப் பல்வேறு இடங்களில் வழங்கி வருதலையும் அவற்றை எழுத்துகளாக்கிப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் வரையறை செய்து இவ்வியல் விளக்குகிறது. இத்தகைய விளக்கங்கள் செம்மையாக அமைய சில கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கொள்கைகளின் ஒட்டு மொத்தத்தையே ஒலியன் கோட்பாடு (concept of phoneme) என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

ஒலியன் கோட்பாடு

ஒலியன் கோட்பாட்டில் மூன்று முதன்மைக் கொள்கைகளும் மூன்று துணைக் கொள்கைகளும் அடங்கும். அவையாவன:

முதன்மைக் கொள்கைகள்

1. வேற்று நிலை / எதிர்தலை வழக்குக் கொள்கை
2. துணை நிலை வழக்குக் கொள்கை
3. உறழ்ச்சி

துணைக் கொள்கைகள்

1. சமச்சீர் அமைப்பு / அமைப்பு ஒற்றுமை
2. சிக்கனக் கொள்கை (economy)
3. ஒலிப்பு ஒப்புமை

32. ♦ மொழியியல்

வேற்றுநிலை வழக்குக் கொள்கை (contrastive distribution)

மேற்குறிப்பிட்ட ஒலிப்பு ஒற்றுமை கொண்ட இரு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஒலிகள் ஒரே (identical) அல்லது ஒத்த (similar) ஒலிச் சூழலில் வந்து, இடம் பெறும் சொற்களின் பொருளை வேறுபடுத்துதலே வேற்றுநிலை வழக்கு எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு :

[a:du]	அடு	'cook'	[a:ŋi]	அணி	'ornament'
[a:du]	ஆடு	'goat'	[a:ŋi]	ஆணி	'nail'
[i:du]	இடு	'place/put'	[a:lai]	அலை	'wave'
[i:du]	ஈடு	'mortgage'	[a:lai]	ஆலை	'factory'

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்களில் அ, ஆ என்ற உயிரொலிகள் ஒரே ஒலிச்சூழலில் இடம்பெற்று வேற்றுநிலை வழக்கில் அமைகின்றன. இச்சொற்களில் அ, ஆ, இ, ஈ தவிர மற்ற ஒலிகள் வேறுபட்டுக் காணப்படவில்லை. இவ்வாறு ஒர் ஒலியில் மட்டுமே வேறுபாடுடைய இணைச் சொற்களுக்குக் குறை இணைகள் (minimal pairs) என்று பெயர். இக்குறை இணைகள் மொழி இடையிலும் மொழி இறுதியிலும்கூட வரும்.

எடுத்துக்காட்டு :

[ka:lam]	கலம்	'a pot'
[ka:lam]	களம்	'domain'
[pa:du]	படு	'lie down'
[pa:du]	பாடு	'sing'
[va:l]	வால்	'tail'
[va:l]	வாள்	'sword'

போன்ற சொற்களில் மொழி இடையிலும் இறுதியிலும் வேற்றுநிலை வழக்கில் சில ஒலிகள் வருகின்றன.

ஒரு மொழியில் வரும் எல்லா ஒலிகளுக்கும் அவ்வொலிகளில் மட்டுமே வேறுபடும் குறை இணைகள் கிடைப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. ஒன்றுக்கு மேல் இரண்டு அல்லது மூன்று ஒலிகளில் மாறுபடும் இணைசொற்களில் ஒலிகள் வந்தாலும் அவற்றை வேற்று நிலை வழக்காகக் கருதலாம் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

எடுத்துக்காட்டு :

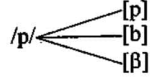
[inam]	இளம்	'race'
[i: mam]	ஈம்	'performance of last day ceremony'
[ki:ŋi]	கிளி	'parrot'
[ku:ŋi]	குழி	'pit'

கிருணாகரன் - வ. ஜெயா ♦ 33

போன்ற இணைச் சொற்கள் இரண்டு ஒலிகளில் வேறுபடுகின்றன. இத்தகு இணைகளை மிகைக்குறை இணைகள் (subminimal pairs) என்று குறிப்பிடுவர். மிகைக்குறை இணைகளில் வேறுபடும் ஒலிகளையும் வேற்று நிலை வழக்கில் வருவதாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் மிகைக்குறை இணைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கவனம் வேண்டும். ஓர் ஒலியிணையை வேறுபடுத்த உதவும் மிகைக்குறை இணைகள் மற்றொரு ஒலியிணைக்குப் பயன்படா.

ஊழைநிலை வழக்குக் கொள்கை (complementary distribution)

ஒலிகள் வேறுபட்ட ஒலிச்சூழல்களிலும் வரும். ஓர் ஒலி வரும் சூழலில் மற்ற ஒலிகள் வராமலும் இருக்கும். இவ்வாறு வெவ்வேறு சூழல்களில் வரும் ஒலிகள் தம்முள் ஒலி ஒற்றுமை கொண்டவையாக இருந்தால் அவற்றை ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதுவர். தமிழ் ஒலி (p) மொழி முதலிலும் மொழி இடையில் இரட்டித்தும் வருகிறது. (b) மொழியிடையில் மெல்லெழுத்தையடுத்து (b) மொழியிடையில் இரு உயிர்களுக்கிடையிலும் வரும். இம்முன்று மாற்றொலிகளும் ஒன்றிற்கொன்று துணையாக நின்று /p/ என்ற ஒலியனின் வரன்முறையை முழுமையாகத் தருகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு :

[paʃam]	பட்டம்	'kite'
[tappu]	தப்பு	'mistake'
[ambɪ]	அம்பு	'arrow'
[kadal]	கடல்	'sea'
[pakkam]	பக்கம்	'page'
[taŋgam]	தங்கம்	'gold'
[mʌxam]	முகம்	'face'
[taʃtʃ]	தட்டு	'plate'
[pattɪ]	பத்து	'ten'
[paŋdɪ]	பந்து	'ball'
[taŋdam]	தந்தம்	'ivory'
[pa:ʃam]	பாதம்	'foot'

ஒலி ஒற்றுமையுடைய ஒலிகள் துணைநிலை வழக்கில் வந்தால் அவற்றை ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருத முடியும். [p], [b], [β] என்ற மூன்று ஒலிகளும் துணைநிலை வழக்கில் வருவது மட்டுமின்றி ஈரிதழ் ஒலிகள் என்ற ஒலிப்பிட்ட ஒற்றுமையையும் கொண்டிருப்பதால் ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாக அவை கொள்ளப்படுகின்றன.

உறழ்ச்சிநிலை (free variation)

ஒரே ஒலிச்சூழலில் இரண்டு ஒலிகள், இரு வேறு சொற்களில் வந்தமைந்து பொருளும் வேறுபட்டால் அது வேற்று நிலை வழக்கில் வருவதாகக் கருதப்படும் என்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒலிச்சூழலில் இரண்டு ஒலிகள் வந்து பொருள் வேறுபாடு ஏதும் இன்றி இருவகை உச்சரிப்பாக மட்டுமே கருதப்பட்டால் அது ஒலி உறழ்ச்சி (phonetic free variation) எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு :

[b]	~	[β]	[ma:ɾβt]	'chest'
			[ma:ɾβt]	'chest'

என்ற இரண்டும் ஒரே சொல்லின் இருவகை உச்சரிப்புகளே. உறழ்ச்சி இரு வகைப்படும். உறழ்ச்சியாக வரும் ஒலியிணைகள் ஒரு மொழியில் எங்குமே வேற்று நிலை வழக்கில் வராமல் அவற்றினிடையே ஒலி ஒற்றுமையையும் கொண்டிருந்தால் அவை ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதப்படும். அவற்றிடையேயுள்ள உறழ்ச்சி (allophonic free variation) மேலே குறிப்பிட்ட [p] ~ [β] இரண்டும் ஒலியனின் மாற்றொலிகளே.

[aʃaβt]	(அளவு)	'size'
[aʃavt]	(அளவு)	'size'
(மரம்)	(நிலம்)	(சாம்பல்)
(மரன்)	(நிலன்)	(சாம்பர்)

இச்சொற்களும் உறழ்ச்சி நிலையில் வருகின்றன. இதனை இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுத்துப் போலி என்று குறிப்பிடுவர். அதாவது, ஒலியன் உறழ்ச்சி (phonemic free variation) எனப்படுவதாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஒலியன் கண்டறியும் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளை ஒலியன்களாக மாற்றியமைக்கலாம். இத்தகைய ஒலியன்களுக்கு எழுத்துருவம் படைக்கப்பட வேண்டும். அதாவது மொழியில் அமையும் ஒலியன்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு எழுத்து அமைக்கப்பட வேண்டும். இதனை முன்னிட்டே ஒலியன்களை எழுத்தியல் என்று தமிழ் மரபிலக்கணம் குறிப்பிடுகிறது.

துணைக் கொள்கைகள்

இக் கொள்கைகளும் ஒலியனியல் விளக்கத்தின் செம்மையாக்கத்திற்குப் பெரிதும் உதவும். இயற்கை மொழிகளும் (natural languages) ஓர் ஒழுங்கமைவைப் பெற்றே இருக்கும். சில விதிவிலக்குகளே அவற்றின் மொழியமைப்பில் காணப்படும். அதனால் அது போன்ற சில கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றை முறைப்படுத்துவது மொழி விளக்கத்திற்கு இன்றியமையாததாகிறது. இதில் மூன்று கொள்கைகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

1. ஒலிப்பு ஒப்புமைக் கொள்கை
2. அமைப்பு ஒற்றுமைக் கொள்கை
3. சிக்கனக் கொள்கை

ஒலிப்பு ஒப்புமைக் கொள்கை (phonetic similarity)

ஒலியன்களைக் கண்டறியும்போது, குறிப்பாக வேற்றுநிலை வழக்குக் கொள்கையையும், துணைநிலை வழக்குக் கொள்கையையும் பயன்படுத்தும்போது; அவ்விதிகளுக்கு உட்படும் பேச்சொலிகள் ஒலிப்பு ஒப்புமை கொண்டவையாக இருக்க வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு :

i) aa	ii) pbb
il	nnn
ee	tdt
ui	lll
oo	

அமைப்பு ஒற்றுமைக் கொள்கை (pattern congruity)

மொழிகளில் இடம் பெறும் ஒலிகள் பல்வேறு முறைகளில் பாசுபடுத்தப்படுகின்றன. உயிரொலிகளின் பாசுபாட்டில் அமைப்பு ஒற்றுமை பெரும்பாலும் குறில், நெடில், முன் பின் ஒலிகள், உயர், தாழ் ஒலிகள் என்ற பிரிவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும். சில நேரங்களில் ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கும் மொழித் தரவில் அமைப்பு ஒற்றுமை கண்டறிவது கடினமாக அமையலாம். எனவே, மேற்கொண்டு தரவுகள் சேகரிக்க முனைவதோடு, தரவு கிடைத்த பின்னர், அமைப்பு ஒற்றுமை கிடைக்கும் நிலையில் அதனையும் ஒலியன்களின் வரிசையில் சேர்த்துக் கொண்டால் ஒலியன்களின் அமைப்பு ஒற்றுமை முழுமையாக பெறும்.

எடுத்துக்காட்டு :

/a: ii: uee: oo:/ என்று ஒலியன்கள் அமைந்து, y என்பது ஒலியனாக அமையாத நிலையில், மேற்கொண்டு தரவு,

சேகரிக்கப்பட்டு [y:] என்ற ஒலி இருந்தால் அதையும் ஒலியனாக அமைக்க வழி இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். இதனால் உயிரொலியன்களின் அமைப்பில் ஒழுங்கமைவு ஏற்பட வழி ஏற்படும்.

சிக்கனக் கொள்கை (economy)

பேச்சொலிகளை ஒலியன்களாக மாற்றியமைக்கும்போது ஓர் ஒலிக்கு ஓர் ஒலியன் என்ற நிலையும் காணப்படும். இன்னும் சில ஒலிகள் ஒலியன்களாகவும் வேறு சில ஒலிகள் ஒலியன்களின் மாற்றொலிகளாகவும் அமையும். என்றாலும் பொதுவாக ஒலிகளைக் காட்டிலும் ஒலியன்கள் குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்று சிக்கனக் கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. ஏனெனில் ஒலியன்களைக் கண்டறிந்த பின்னரே அவற்றிற்கு எழுத்துருவம் படைக்கப்படுகிறது. மேலும் குறைந்த அளவு எழுத்துகள் இருப்பது எழுத்து முறையை எளிமையாக்கும் என்றும் நம்பப்படுகிறது. இதனால் இக்கொள்கையும் இன்றியமையாததாக அமைகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மொழியில் /a: ii: ee: oo: uu:/ எனப் பத்து உயிரொலியன்கள் அமையும் நிலையில் a, i, e, o, u என்பவற்றை ஒலியன்களாகக் கொண்டு, இவற்றோடு வரும் மேற்குற்றொலியனான நெடில் /:/ என்பதைப் பிரித்து அதனை ஒலியனாக அமைத்துக் கொள்ளும் நிலையில் அந்த மொழியில் /a, i, e, o, u:/ என்ற ஆறு ஒலியன்கள் மட்டுமே அமைந்து இதன் மூலம் சிக்கனம் தோன்றும்.

ஒலியனியலில் மேற்குறிப்பிட்ட கொள்கை விளக்கங்களோடு ஒலியன்கள் எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் வழங்குகின்றன, எவ்வாறெல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று இணைகின்றன என்பனவற்றையும் அசை பற்றிய விளக்கம் எவ்வாறு தரப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஒலியன்களின் வருகையிடங்கள் :

1. உயிரொலியன்கள் : வருகையிடங்கள்

ஒலியன்	மொழிமுதல்	மொழியிடை...	மொழியிறுதி
/i/	இ /i:ti/	இடி /intiya:/	இந்தியா /katti/ சுத்தி
/i:/	ஈ /i:ti:/	ஈடி /ti:tu/	தீடு /ti:/ தீ
/e/	ஏ /e:tu/	ஏடு /ke:tu/	கேடு -
/e:/	ஏ /e:ti/	ஏணி /ke:tu/	கேடு /to:ta:te:/ தொடர்பே
/a/	அ /a:ti/	அணி /pa:tu/	பட்டு /na:ta/ நட
/a:/	ஆ /a:ti/	ஆடி /pa:tu/	பாஸ் /anna:/ அப்பா
/o/	ஓ /o:ti/	ஓடி /ko:tu/	கோடு -
/o:/	ஓ /o:ti:am/	ஓட்டம் /ko:tu/	கோடு /po:/ வா
/u/	உ /u:ti/	உறி /mu:ti/	முடி /na:tu/ நடு
/u:/	ஊ /u:ti:/	ஊர் /mu:ti/	முடி /pu:/ பூ

/-nt-/	ந்த்	:	பந்து	/pantu/
/-nt-/	ண்ட	:	மண்டபம்	/manṭapam/
/-ñc-/	ஞ்ச்	:	பஞ்சு	/pañcu/
/-ñk-/	ங்க்	:	பங்கு	/pañku/
/-rv-/	ர்வ்	:	பார்வை	/pa:rvai/
/-lv-/	ல்வ்	:	செல்வம்	/celvam/

$C_1 C_2 C_2$				
/-pp-/	காழ்ப்பு	:	/ka:ppu/	
/-tt-/	வாழ்த்து	:	/va:ttu/	
/-cc-/	புகழ்ச்சி	:	/puka:cci/	
/-kk-/	வாழ்க்கை	:	/va:kkai/	
/-pp-/	தீர்ப்பு	:	/ti:ppu/	
/-tt-/	வார்த்தை	:	/va:rttai/	
/-cc-/	உயர்ச்சி	:	/uyarcci/	
/-kk-/	சேர்க்கை	:	/ce:kkai/	
/-pp-/	வாய்ப்பு	:	/va:ppu/	
/-yt-/	காய்த்த	:	/ka:yta/	
/-ycc-/	பாய்ச்ச	:	/pa:yccu/	
/-ykk-/	வாய்க்கால்	:	/va:ykka:l/	

$C_1 C_2 C_3$				
/-nt-/	நிகழ்ந்த	:	/nika:nta/	
/-nt-/	சேர்ந்து	:	/ce:ntu/	
/-ynt-/	காய்ந்த	:	/ka:ynta/	

இவ்வொலியன் சேர்க்கைகளில் இரண்டு மற்றும் மூன்று ஒலியன் சேர்க்கைகளும் உள்ளன.

வொழியியல்

மொழியியலில் ஒலியன் சேர்க்கைகள் குறைவாக இருக்கும். தமிழில் இத்தகைய ஒலியன் சேர்க்கைகள் இல்லை. வேறு சில மொழிகளில் இவை காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு: ஆங்கிலத்தில்	எடுத்துக்காட்டு: ஆங்கிலத்தில்
/-mp/ : pump	/-lb/ : bulb
/-nt/ : parliament	/-rc/ : arch
/-nk/ : bank	/-rk/ : park
/-ng/ : strong	
/-lp/ : pulp	

இத்தகைய ஒலியன் சேர்க்கைகள் ஒலியன் அசையமைப்பிற்கும் பங்கு வகிக்கின்றன.

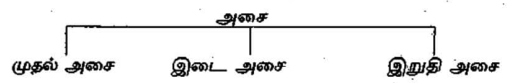
ஒலியன் அசைகள் (phonemic syllables)

மொழியில் இடம் பெறும் சொற்கள், உருபங்கள், தொடர்கள் போன்றவற்றின் அமைப்பில் ஒலியன் அசைகள் இடம் பெறுகின்றன. ரசை, ஈரசை, மூவசை, நாலசைச் சொற்கள் / உருபங்கள் என மூலக்கப்படுகின்றன. சொற்கள் மற்றும் உருபங்கள் ஆகியவற்றை முதலும், படிக்கவும் சுற்கவும் அசைகள் உதவியாக அமைகின்றன. அவை ஒலியியற் கூறுகளின் அடிப்படையிலும் அமைபவை.

ஒலியன் அசையமைப்பு

ஒத்துக்காட்டு		
ரசைச் சொற்கள்	தீ	/ti:/
	ஈ	/i:/
ஈசைச் சொற்கள்	மாடு	/ma:-tu/
	நாடு	/na:-tu/
வசைச் சொற்கள்	கதவு	/ka-ta-vu/
	சிறகு	/ci-ṛa-ku/

அசைகளைக் கீழ்க்காணும் முறையிலும் மூவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் திறப்பசை (open syllable) மூடசை (closed syllable) என்ற சிறு பிரிவுகளாக அமையும். திறப்பசை என்பது மொழியின் கொண்டு முடிவது. மூடசை என்பது மெய்யொலியின் கொண்டு அமைவது.

ஒத்துக்காட்டு	மூடசை	மீன்	/min/
	திறப்பசை	பாடு	/pa:tu/

ஒலியன் முதல் அசை

முதல் அசை		
ஒத்துக்காட்டு		
V	-	i-ti (இடி)
V	-	i: (ஈ)
CV	-	pa:-ti (படி)
CV	-	pa:-tu (பாடு)

முடகை			
$\check{V}c$	-	:	eŋ-ŋam (எண்ணம்)
$\check{V}c$	-	:	e:k-kam (ஏக்கம்)
$c\check{V}c$	-	:	kaŋ (கண்)
$c\check{V}c$	-	:	ka:ŋ (காண்)

மொழியியல் அகர

திறப்பகை

$-c\check{V}$	-	:	ka-ta-vu (கதவு)
$-c\check{V}$	-	:	ka[-ʔa-yam (கட்டாயம்)

முடகை

$-c\check{V}c$	-	:	pu-ra[-ci (புரட்சி)
$-c\check{V}c$	-	:	pol-la:p-pu (பொல்லாப்பு)

மொழியியல் அகர

$-c\check{V}c$	-	:	kan-nam (கன்னம்)
$-c\check{V}c$	-	:	vaŋ-ŋa:n (வண்ணான்)

ஒலி-ஒலியன்-மாற்றொலி

ஒலி-ஒலியன்-மாற்றொலி இவற்றிற்கிடையேயான தொடர் மிகவும் நெருக்கமானது. ஒலி என்பது பேச்சொலியைக் குறிப்பது. ஒலியன் என்பது ஒலிகளை எழுத்து வடிவத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தேவைப்படும் அலகு. இதே ஒலியனியல் விளக்கத்திற்காக உருவாக்கிக் கொள்கிறோம். ஒலிகள் ஒலியன்களாக மாற்றப்படும்பொழுது ஓர் ஒலியனின் கீழ் ஓர் ஒலியோ ஒன்றுக் மேற்பட்ட ஒலிகளோ இணைக்கப்பட்டு, அவற்றின் வருகை இடங்கள் வரையறை செய்து விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு முறையாக அவை விளக்கப்பட்டு, ஒலியன் உறுப்புகளாக அமையும்பொழுது அவ்வாறு இணைக்கப்படும் பேச்சொலிகளில் அவ்வொலியனின் மாற்றொலிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஒலிகளே மாற்றொலிகள் என்று அமைகின்றன. அதாவது, ஓர் ஒலி வந்து வழங்குமிடத்தில் இன்னொரு ஒலியோ மற்ற ஒலிகளோ வந்து வழங்காமல் இருக்கும். இந்நிலையையே மாற்றொலி வழக்கு அல்லது ஒலிகளின் வகைப்பாடு என்று குறிப்பிடுகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, உயிரொலிகள் தமிழில்

/k/ என்பது ஒலியன் /k/

இதில் இடம் பெறும் (அல்லது) இதனொடு இணையுள்ள பேச்சொலிகள் [k], [g] மற்றும் [x] என்பவை. இவை ஒலிப்பு ஒற்றுமை கொண்டவை. ஒன்று வழங்குமிடத்தில் மற்றொரு ஒலி

வழங்குவதில்லை. அதாவது எமலி வரும் இடத்தில் பிற ஒலிகள் வழங்கா. இதே போன்றுதான் மற்ற ஒலிகளும் வழங்குவதில்லை. எனவே,

[k], [g] மற்றும் [x] என்ற ஒலிகள் /k/ ஒலியனின் மாற்றொலிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு

கடல்	[kʊ d̪ ʊ]	'sea'	(initially)
தங்கம்	[t̪ ŋ ɔ]	'gold'	(after ŋ-)
நகம்	[n̪ x ɔ]	'nail'	(VV)

ஒலியன்களைக் கண்டறிந்து விளக்கும் முறை

கீழ்க்காணும் தரவினைக் கொண்டு ஒலியனியல் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி ஒலியன்களைக் கண்டறிக :

தரவு :

[i d̪ a]	"work"
[a p a]	"five"
[t̪ i k o]	"coffee"
[i : d̪ a]	"where"
[e c i]	"come"
[a b a]	"water"
[k a j]	"river"
[e : c t]	"go"
[i ʔ a]	"fire"
[t̪ i g o]	"beauty"
[t̪ i k o :	"fix"
[a : p a]	"who"
[p u ʔ i]	"dog"
[k u ʔ i]	"why"
[g a j]	"stone"
[k u d]	"box"
[c a n]	"clever"

ஒலிகளின் வகைப்பாடு

1. உயிரொலிகள்

[i]	[i:]
[e]	[e:]
[a]	[a:]
[o]	[o:]
[u]	[u:]

2. மெய்யொலிகள்
தடையொலிகள்

[p]	[b]
[t]	[d]
[ʈ]	[ɖ]
[c]	[j]
[k]	[g]

ஒலியங்களைக் கண்டறிதல் - கொள்கைகளின் அடிப்படையில்

1. வேற்றுநிலை வழக்குக் கொள்கையைப் பயன்படுத்தி ஒலியங்களைக் கண்டறிதல் உயிரொலியங்களைக் கண்டறிதல்

(i) + (i)	
[iːdʌ]	"work"
[iːdɑ]	"where"
/i/ & /iː/	
(e) + (e)	
[eːcʌ]	"come"
[eːcɪ]	"go"
/e/ & /eː/	
(a) + (a)	
[aːpɑ]	"five"
[aːpɑ]	"who"
/a/ & /aː/	
(o) + (o)	
[ɪkɔ]	"coffee"
[ɪkɔː]	"fix"

ஒலியு ஒப்புமையுள்ள ஒலிகளை கிணங்காணல்

உயிரொலிகள்

ir	ee	aa	uu	oo
----	----	----	----	----

மெய்யொலிகள்

p b	td	ʈɖ	cj	kg
-----	----	----	----	----

இவ்வாறு இனங் காணப்பட்ட இரண்டோ அதற்கு மேற்பட ஒலிகளோ வேற்று நிலை வழக்கில் ஒரு மொழியில் இடம் பெற அல்லது துணை நிலை வழக்கில் இடம் பெற்று மாற்றம்

களாகவும் அமையலாம். எனவே, இவ்வொலிகள் மேற்குறிப்பிட்ட தரவிலுள்ள சொற்களில் எந்தெந்த இடங்களிலெல்லாம் வழங்குகின்றன என்பதை முதலில் தெளிவுபடுத்திக் கொள் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு

உயிரொலிகள்

[i] மொழி முதலில்	[u] மொழியிடைமையில்
[iː] மொழி முதலில்	[iː] மொழியிறுதியில்

மெய்யொலிகள்

[p] மொழி முதலில் (v - v)	[c] மொழியிடைமையில்
[b] மொழி முதலில் (N -)	[j] மொழியிறுதியில்

வருகையிடங்களின் அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிட்ட உயிரொலிகளான [i], [iː] என்பவை வேற்றுநிலை வழக்கில் வர வாய்ப்புண்டு. அதே போன்று [p], [b] என்ற மெய்யொலிகளும் வேற்று நிலை வழக்கில் இடம் பெற வாய்ப்புண்டு.

மேலும், இத்தரவில் காணப்படும் [u], [t] என்ற இரண்டு உயிரொலிகளும் துணைநிலை வழக்கில் வர வாய்ப்புண்டு. அதே போன்று [c], [j] என்ற இரண்டு மெய்யொலிகளும் துணைநிலை வழக்கில் வரக்கூடும். இவ்வாறு, வருகையிடங்களை முன்கூட்டியே இனங்கண்டு கொள்ளுதல் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தி ஒலியங்களை இனங்காணப் பெரிதும் உதவும்.

1. மெய்யொலியங்களைக் கண்டறிதல்

(p) ÷ (b)	
[apa]	"five"
[aba]	"water"
/p/ & /b/	

(t) ÷ (d)	
[iːtʌ]	"five"
[iːdʌ]	"work"
/t/ & /d/	

(k) ÷ (g)	
[kɑj]	"driver"
[gɑj]	"stone"

2. துணைநிலை வழக்குக் கொள்கையைப் பயன்படுத்தி ஒலியன் காண

உயிரொலியன்கள்

[u] [ɪ]

மொழி இடையில் மொழி இறுதி

[u] [ɪ]

/ u / இதற்கு இரண்டு மாற்றொலிகள் உள்ளன

[u] & [ɪ]

[ɪ] நடு உயர் இதழ்விளி உயிரொலி இது மொழி இறுதியில் மட்டுமே வந்து வழங்கும்

/ eɪ / [e c ɪ] "come"

[u] மின் உயர் இதழ் குவி உயிரொலி பிற இடங்களில் வந்து வழங்கும்

[k u ɔ] [k u ɔ] "box"

மெய்யொலியன்கள்

[t] & [d]

மொழி முதல் மொழி இறுதியில்

[t] [d]

/ t / இதற்கு இரண்டு மாற்றொலிகள் உள்ளன அவை [t] & [d] என்பன.

1. [d] குரல் நிரை பல் தடையொலி. இது மொழி இறுதியில் மட்டுமே வந்து வழங்கும்.

[k u ɔ] "box"

2. [t] குரலிலா பல் தடையொலி. இது பிற இடங்களில் வந்து வழங்கும்.

[t i k o] "beauty"

[c] & [j]

மொழி முதலில் மொழி இறுதியில்

[c] [j]

மொழியிடையில்

/ c / இதற்கு இரண்டு மாற்றொலிகள் உள்ளன. [c] & [j]

1. [j] குரல்நிரை இடையண்ணத் தடையொலி. மொழியிறுதியில் வந்து வழங்கும்

[r i v e r] "river"

2. [c] குரலிலா இடையண்ணத் தடையொலி. பிற இடங்களில் வழங்கும்.

[e c ɪ] "come"

[c a t] "clever"

சித்தரவில் காணப்படும் ஒலியன்கள் பின்வருமாறு :

1. உயிரொலியன்கள்

வேற்றுநிலைக் கொள்கையின்படி.

/ i / / iː / / e / / eː / / a / / aː / / o / / oː / - 8

துணைநிலை வழக்குக் கொள்கையின்படி.

/ u / : 1

மொத்த உயிரொலியன்கள் : 9

2. மெய்யொலியன்கள்

வேற்றுநிலை வழக்குக் கொள்கையின்படி.

/ p / / b / / t / / d / / k / / g / - 6

துணைநிலை வழக்குக் கொள்கையின்படி.

/ l / / c / - 2

மொத்த மெய்யொலியன்கள் - 8

மொத்த ஒலியன்கள்

உயிரொலியன்கள் + மெய்யொலியன்கள்

9+8=17

சொற்களின் எழுத்தமைப்பு (ஒலியன்-எழுத்தமைப்பு)

/ i d a /

/ a p a /

/ t i k o /

/ iː d a /

/ e c u /

/ a b a /

/ k a c /

/ eː c a /

/ i t a /

/ t i k o /

/ t i k oː /

/ aː p a /

/ p u p a /

/ k u t u /

/ g a c /

/ k u t /

/ c a t /